Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 882/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 29 kwietnia 2004 r.

w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt

(Dz.U. L 191 z 28.5.2004, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 776/2006 z dnia 23 maja 2006 r.	L 136	3	24.5.2006
►M2	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	1	20.12.2006
►M3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 180/2008 z dnia 28 lutego 2008 r.	L 56	4	29.2.2008

▼B

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 882/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 29 kwietnia 2004 r.

w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37, 95 i 152 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([2]),

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pasze i żywność powinny być bezpieczne i zdrowe. Prawodawstwo wspólnotowe zawiera zestaw reguł mających na celu zapewnienie osiągnięcia tego celu. Reguły te obejmują produkcję i wprowadzanie do obrotu zarówno pasz jak i żywności.

(2) Podstawowe reguły w odniesieniu do prawa paszowego i żywnościowego określone są w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności. ([4])

(3) W uzupełnieniu do tych podstawowych reguł, bardziej szczegółowe prawo paszowe i żywnościowe obejmuje takie dziedziny jak żywienie zwierząt, w tym pasze z zawartością substancji leczniczych, higienę paszową i żywnościową, choroby odzwierzęce, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, pozostałości i zanieczyszczenia, kontrolę i zwalczanie chorób zwierząt mających wpływ na zdrowie publiczne, etykietowanie pasz i żywności, pestycydy, dodatki paszowe i żywnosciowe, witaminy, sole mineralne, pierwiastki śladowe i inne dodatki, materiały mające kontakt z żywnością, wymagania jakościowe i składowe, wodę pitną, jonizację, nową żywność oraz organizmy genetycznie zmodyfikowane (GMO).

(4) Wspólnotowe prawo paszowe i żywnościowe opiera się na zasadzie, że podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w ramach działalności pozostającej pod ich kontrolą są odpowiedzialne za zapewnienie, aby pasze i żywność spełniały wymagania prawa paszowego i żywnościowego, które są właściwe dla ich działalności.

([1]) Dz.U. C 234 z 30.9.2003, str. 25.
([2]) Dz.U. C 23 z 27.1.2004, str. 14.
([3]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2004 r.
([4]) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1642/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).

▼B

(5) Zdrowie zwierząt i ich dobrostan są istotnymi czynnikami, które przyczyniają się do podniesienia jakości i bezpieczeństwa żywności, do zapobiegania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt oraz do humanitarnego traktowania zwierząt. Reguły obejmujące te kwestie są ustanowione w kilku aktach prawnych. Akty te określają zobowiązania osób fizycznych i prawnych w odniesieniu do zdrowia zwierząt i ich dobrostanu jak również obowiązku właściwych organów.

(6) Państwa Członkowskie powinny egzekwować prawo paszowe i żywnościowe, reguły dotyczące zdrowia zwierząt i ich dobrostanu oraz monitorować i sprawdzać, czy właściwe wymagania w tym zakresie są spełniane przez podmioty gospodarcze na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Do tego celu powinny być organizowane kontrole urzędowe.

(7) Właściwe jest zatem ustanowienie na poziomie wspólnotowym zharmonizowanych ram ogólnych zasad dotyczących organizowania takich kontroli. Właściwe jest dokonanie w świetle doświadczeń oceny, czy takie ogólne ramy funkcjonują prawidłowo, w szczególności w dziedzinie zdrowia zwierząt i ich dobrostanu. Właściwe jest zatem, aby Komisja przedstawiła sprawozdanie wraz z wszelkimi niezbędnymi wnioskami.

(8) Jako zasada ogólna, te ramy wspólnotowe nie powinny obejmować kontroli urzędowych w odniesieniu do organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych ze względu na to, iż takie kontrole są już odpowiednio ujęte w dyrektywie Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ([1]). Niektóre aspekty tego rozporządzenia powinny jednakże mieć zastosowanie również do sektora zdrowia roślin, w szczególności przepisy dotyczące ustanowienia wieloletnich planów kontroli krajowych i wspólnotowych inspekcji w Państwach Członkowskich i państwach trzecich. Właściwe jest zatem wprowadzenie odpowiednich zmian do dyrektywy 2000/29/WE.

(9) Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych ([2]), (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych ([3]), oraz (EWG) nr 2082/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych ([4]) zawierają szczególne środki dla sprawdzenia zgodności z wymaganiami w nich określonymi. Wymagania niniejszego rozporządzenia powinny być wystarczająco elastyczne, aby uwzględnić specyfikę tych dziedzin.

(10) Do celów sprawdzania zgodności z regułami dotyczącymi wspólnej organizacji rynków produktów rolnych (roślin uprawnych, wina, oliwy z oliwek, owoców i warzyw, chmielu, mleka i przetworów mlecznych, wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego i mięsa koziego oraz miodu) właściwie ustanowiony i określony system kontroli już funkcjonuje. Niniejsze rozporządzenie nie powinno zatem mieć zastosowania do tych dziedzin, tym bardziej że cele niniejszego rozporządzenia różnią się od celów realizowa-

([1]) Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/31/WE (Dz.U. L 85 z 23.3.2004, str. 18).
([2]) Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 392/2004 (Dz. U. L 65 z 3.3.2004, str. 1).
([3]) Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
([4]) Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

▼B

nych przez mechanizmy kontrolne w zakresie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych.

(11) Organy właściwe w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych powinny spełniać szereg kryteriów operacyjnych tak, aby zapewnić bezstronność oraz skuteczność takich kontroli. Organy te powinny dysponować dostateczną liczbą wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników oraz posiadać odpowiednie urządzenia i sprzęt, aby wykonywać swoje obowiązki prawidłowo.

(12) Kontrole urzędowe powinny być przeprowadzane przy wykorzystaniu właściwych technik opracowanych w tym celu, łącznie z rutynowym nadzorem i bardziej intensywnymi kontrolami, takimi jak inspekcje, weryfikacje, audyty, pobieranie próbek i ich badanie. Prawidłowe stosowanie tych technik wymaga właściwego przeszkolenia pracowników przeprowadzających kontrole urzędowe. Szkolenie jest również niezbędne w celu zapewnienia, aby właściwe organy podejmowały decyzje w jednolity sposób, w szczególnosci w odniesieniu do stosowania zasad analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP).

(13) Częstotliwość kontroli urzędowych powinna być regularna i proporcjonalna do zagrożenia, uwzględniając wyniki kontroli przeprowadzonych przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe w ramach programów kontrolnych opartych na HACCP lub programach zapewnienienia jakości, w przypadku gdy takie programy mają na celu spełnienie wymagań prawa paszowego i żywnościowego oraz reguł dotyczących zdrowia zwierząt i ich dobrostanu. Kontrole ad hoc powinny być przeprowadzane w przypadku podejrzenia występowania niezgodności. Dodatkowo kontrole ad hoc mogłyby być przeprowadzane w każdej chwili, nawet w przypadku gdy nie ma podejrzeń występowania niezgodności.

(14) Kontrole urzędowe powinny odbywać się na podstawie udokumentowanych procedur w celu zapewnienia, aby kontrole te były przeprowadzane jednolicie oraz stale cechowały się wysoką jakością.

(15) Właściwe organy powinny zapewnić, aby w przypadku gdy różne jednostki kontrolne są zaangażowane w przeprowadzanie kontroli urzędowych, istniały i były skutecznie stosowane odpowiednie procedury współpracy.

(16) Właściwe organy powinny również zapewnić, aby w przypadku gdy kompetencje do przeprowadzania kontroli urzędowych zostały przekazane z poziomu centralnego na poziom regionalny lub lokalny, istniała sprawna i skuteczna współpraca pomiędzy poziomem centralnym a poziomem regionalnym lub lokalnym.

(17) Laboratoria zaangażowane w dokonywanie analiz próbek urzędowych powinny pracować zgodnie z międzynarodowo zatwierdzonymi procedurami lub opartymi na kryteriach norm wykonania i powinny stosować metody analizy, które zostały zatwierdzone w możliwie najszerszym zakresie. Laboratoria te powinny w szczególności posiadać sprzęt umożliwiający prawidłowe określanie takich norm jak najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości, ustalonych przez prawodawstwo wspólnotowe.

(18) Wyznaczenie wspólnotowych i krajowych laboratoriów referencyjnych powinno przyczynić się do wysokiej jakości i jednolitości wyników analiz. Cel ten może być osiągnięty przez takie działania jak stosowanie zatwierdzonych metod analizy, zapewniających dostępność materiałów odniesienia, organizowanie testów porównawczych i szkolenie pracowników laboratoriów.

(19) Działania laboratoriów referencyjnych powinny obejmować wszystkie dziedziny prawa paszowego i żywnościowego oraz

▼B

zdrowia zwierząt, w szczególności te dziedziny, w których występuje zapotrzebowanie na dokładne wyniki analizy i diagnozy.

(20) W odniesieniu do szeregu działań związanych z kontrolami urzędowymi, Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) opracował normy europejskie właściwe do celów niniejszego rozporządzenia. Te normy europejskie odnoszą się w szczególności do funkcjonowania i oceny laboratoriów badawczych oraz do funkcjonowania i akredytacji organów kontrolnych. Międzynarodowe normy zostały również opracowane przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) oraz Międzynarodową Unię Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC). Normy te mogą, w pewnych ściśle określonych przypadkach, być właściwe do celów niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę, że kryteria wykonania są ustanowione w prawie paszowym i żywnościowym w celu zapewnienia elastyczności i efektywności pod względem kosztów.

(21) Należy ustanowić przepisy dotyczące delegowania przez właściwe organy kompetencji do przeprowadzania określonych zadań związanych z kontrolą na rzecz organów kontrolnych oraz przepisy dotyczące warunków, na jakich może nastąpić takie delegowanie.

(22) Powinny istnieć stosowne procedury w odniesieniu do współpracy właściwych organów wewnątrz Państwa Członkowskiego i pomiędzy Państwami Członkowskimi, w szczególności w przypadku gdy kontrole urzędowe ujawnią, że problemy dotyczące pasz i żywności rozciągają się na więcej niż jedno Państwo Członkowskie. W celu ułatwienia takiej współpracy, Państwa Członkowskie powinny wskazać jedną lub więcej instytucję wyznaczoną do kontaktów z zadaniem koordynowania przekazywania i otrzymywania wniosków o udzielenie pomocy.

(23) Zgodnie z art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, gdy mają dostęp do informacji odnoszących się do istnienia poważnego bezpośredniego lub pośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, pochodzącego od żywności lub paszy.

(24) Istotne jest stworzenie jednolitych procedur kontroli pasz i żywności z państw trzecich wprowadzonej na terytorium Wspólnoty, uwzględniając że zharmonizowane procedury przywozowe zostały już ustanowione w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego na mocy dyrektywy Rady 97/78/WE ([1]) a w odniesieniu do żywych zwierząt na mocy dyrektywy Rady 91/496/EWG ([2]).

Te istniejące procedury funkcjonują prawidłowo i powinny zostać utrzymane.

(25) Kontrole pasz i żywności z państw trzecich, określone w dyrektywie 97/78/WE są ograniczone do aspektów weterynaryjnych. Niezbędne jest uzupełnienie tych kontroli kontrolami urzędowymi dotyczącymi aspektów nieobjętych kontrolami weterynaryjnymi, takimi jak kotrole dotyczące dodatków, etykietowania, możliwości prześledzenia pochodzenia, napromieniowania żywności i materiałów mających kontakt z żywnością.

(26) Prawodawstwo wspólnotowe przewiduje również procedury kontroli przywożonych pasz na mocy dyrektywy Rady 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalającej zasady regulujące

([1]) Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9).

([2]) Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.7.1996, str. 1).

▼B

organizację kontroli urzędowych w zakresie żywienia zwierząt. ([1]) Ta dyrektywa zawiera zasady i procedury, które muszą być zastosowane przez Państwa Członkowskie w chwili dopuszczenia przywiezionej paszy do swobodnego obrotu.

(27) Właściwe jest ustanowienie reguł wspólnotowych w celu zapewnienia aby pasze i żywność z państw trzecich były poddawane kontrolom urzędowym przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu we Wspólnocie. Szczególną uwagę należy zwrócić na kontrole przy przywozie pasz i żywności w odniesieniu do których może istnieć zwiększone ryzyko zanieczyszczenia.

(28) Należy również uwzględnić organizację kontroli urzędowych pasz i żywności, które zostały wprowadzone na terytorium Wspólnoty w ramach procedur celnych innych niż dopuszczenie do swobodnego obrotu, w szczególności pasz i żywności wprowadzonych w ramach procedur celnych określonych w art. 4 ust. 16 lit. b)-f) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([2]), jak również ich wprowadzenia do strefy wolnocłowej lub składu wolnocłowego. Obejmuje to wprowadzenie pasz i żywności z państw trzecich przez pasażerów międzynarodowych środków transportu oraz za pomocą paczek wysłanych pocztą.

(29) Do celów kontroli urzędowych pasz i żywności, niezbędne jest określenie terytorium Wspólnoty, na którym mają zastosowanie reguły służące zapewnieniu, aby pasze i żywność wprowadzane na terytorium były poddawane kontrolom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu. Terytorium to niekoniecznie jest takie same jak przewidziane w art. 299 Traktatu lub jak jest to określone w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

(30) W celu zapewnienia sprawniejszej organizacji kontroli urzędowych pasz i żywności z państw trzecich oraz w celu ułatwienia przepływu handlowego, niezbędne może być wyznaczenie określonych miejsc wejścia pasz i żywności z państw trzecich na terytorium Wspólnoty. Podobnie może być niezbędne wymaganie uprzedniego zgłoszenia przywozu towarów na terytorium Wspólnoty. Należy zapewnić, aby każde z wyznaczonych miejsc wejścia posiadało dostęp do odpowiednich urządzeń służących przeprowadzaniu kontroli w rozsądnych terminach.

(31) W ramach ustanawiania reguł dotyczących kontroli urzędowych pasz i żywności z państw trzecich, należy zapewnić współpracę właściwych organów oraz służb celnych, biorąc pod uwagę fakt, że reguły w tym zakresie już istnieją w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 339/93 z dnia 8 lutego 1993 r. w sprawie kontroli zgodności z przepisami w sprawie bezpieczeństwa produktów przywożonych z państw trzecich ([3]).

([1]) Dz.U. L 265 z 8.11.1995, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 55).

([2]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17).

([3]) Dz.U. L 40 z 17.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

▼B

(32) Należy zapewnić dostępność odpowiednich środków finansowych przeznaczonych na organizowanie kontroli urzędowych. Dlatego właściwe organy Państw Członkowskich powinny mieć możliwość nakładania opłat i należności w celu pokrycia kosztów poniesionych w ramach kontroli urzędowych. W ramach tego procesu, właściwe organy Państw Członkowskich będą miały swobodę w ustalaniu opłat i należności jako kwoty ryczałtowe w oparciu o poniesione koszty oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację przedsiębiorstw. W przypadku gdy opłaty są nakładane na podmioty gospodarcze, należy stosować wspólne zasady. Jest zatem właściwe ustanowienie kryteriów służących określaniu poziomu opłat za inspekcje. W odniesieniu do opłat mających zastosowanie do kontroli przywozowych, właściwe jest bezpośrednie ustalenie stawek dla podstawowych towarów przywożonych w celu zapewnienia jednolitego ich stosowania, aby zapobiegać zakłóceniom w handlu.

(33) Wspólnotowe prawo paszowe i żywnościowe przewiduje wpis do rejestru lub zatwierdzenie niektórych przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych przez właściwe organy. Jest tak w szczególności w przypadku rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych ([1]), rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne reguły higieny dla żywności pochodzenia zwierzęcego ([1]), dyrektywy Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych ([2]) oraz przyszłego rozporządzenia w sprawie higieny pasz.

Należy przyjąć procedury w celu zapewnienia, aby wpisywanie do rejestru oraz zatwierdzanie przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych było przeprowadzane w sprawny i przejrzysty sposób.

(34) W celu posiadania całościowego i jednolitego podejścia w odniesieniu do kontroli urzędowych, Państwa Członkowskie powinny ustanowić i wykonać wieloletnie krajowe plany kontroli zgodnie z ogólnymi wytycznymi opracowanymi na poziomie wspólnotowym. Wytyczne te powinny wspierać spójne strategie krajowe i określać priorytety oparte na ryzyku oraz efektywne procedury kontrolne. Strategia wspólnotowa powinna przyjąć wszechstronne zintegrowane podejście do funkcjonowania kontroli. W świetle niewiążącego charakteru niektórych wytycznych technicznych, które mają być ustalone, właściwe jest ustanowienie ich za pomocą procedury komitetu konsultacyjnego.

(35) Wieloletnie krajowe plany kontroli powinny obejmować prawo paszowe i żywnościowe, oraz przepisy prawne w zakresie zdrowia zwierząt i ich dobrostanu.

([1]) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55.
([2]) Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

▼B

(36) Wieloletnie krajowe plany kontroli powinny stanowić solidne podstawy dla służb inspekcyjnych Komisji do przeprowadzania kontroli w Państwach Członkowskich. Plany kontroli powinny umożliwiać służbom inspekcyjnym Komisji sprawdzenie, czy kontrole urzędowe w Państwach Członkowskich są organizowane zgodnie z kryteriami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu. Tam gdzie jest to stosowne, w szczególności w przypadkach gdy audyt Państw Członkowskich wobec wieloletnich krajowych planów kontroli wykazuje słabości lub braki, powinny być przeprowadzone szczegółowe inspekcje i audyty.

(37) Państwa Członkowskie powinny być zobowiązane do przedstawienia Komisji rocznego sprawozdania z informacjami dotyczącymi wykonania wieloletnich krajowych planów kontroli. Sprawozdanie takie powinno przedstawiać wyniki kontroli i audytów przeprowadzonych w latach ubiegłych oraz, w miarę potrzeby, uaktualnienie wstępnego planu kontroli w odpowiedzi na te wyniki.

(38) Wspólnotowe kontrole w Państwach Członkowskich powinny umożliwiać służbom inspekcyjnym Komisji sprawdzenie, czy prawo paszowe i żywnościowe oraz przepisy prawne w zakresie zdrowia zwierząt i ich dobrostanu są wykonywane w sposób jednolity i prawidłowy w całej Wspólnocie.

(39) Wspólnotowe kontrole w państwach trzecich są wymagane w celu sprawdzenia zgodności lub równoważności ze wspólnotowym prawem paszowym i żywnościowym jak również z prawodawstwem w zakresie zdrowia zwierząt, a tam gdzie jest to stosowne, ich dobrostanu. Państwa trzecie mogą być również zobowiązane do przekazywania informacji dotyczących ich systemów kontroli. Te informacje, które powinny być określone na podstawie wspólnotowych wytycznych, powinny stanowić podstawę dalszych kontroli Komisji, które powinny być przeprowadzane w zakresie multidyscyplinarnych ram obejmujących podstawowe sektory eksportujących do Wspólnoty. Taki rozwój powinien umożliwić uproszczenie obecnego systemu, wzmacniając skuteczną współpracę w zakresie kontroli, a w konsekwencji ułatwić przepływy handlowe.

(40) W celu zapewnienia, aby przywożone towary były zgodne lub równoważne wspólnotowemu prawu paszowemu i żywnościowemu, niezbędne jest ustanowienie procedur umożliwiających stosowne określenie warunków przywozu oraz wymogów w zakresie certyfikacji.

(41) Naruszenia prawa paszowego i żywnościowego oraz reguł dotyczących zdrowia zwierząt i ich dobrostanu mogą stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt i ich dobrostanu. Naruszenia takie powinny zatem w całej Wspólnocie podlegać efektywnym, odstraszającymi i proporcjonalnym środkom na poziomie krajowym.

(42) Takie środki powinny obejmować działania administracyjne podjęte przez właściwe organy Państw Członkowskich, w których to Państwach powinny istnieć procedury do tego celu. Zaletą takich procedur jest to, iż może być podjęte szybkie działanie w celu przywrócenia sytuacji.

(43) Podmioty gospodarcze powinny mieć prawo do odwołania się od decyzji podjętej przez właściwe organy w wyniku kontroli urzędowych oraz powinny być powiadomione o takim prawie.

(44) Właściwe jest uwzględnienie szczególnych potrzeb krajów rozwijających się, w szczególności potrzeb krajów najmniej rozwiniętych, oraz wprowadzenie środków do tego celu. Komisja powinna być zobowiązana do wspierania krajów rozwijających się w odniesieniu do bezpieczeństwa pasz i żywności, które jest istotnym elementem zdrowia ludzkiego i rozwoju handlu. Taka

▼B

pomoc powinna być zapewniona w ramach polityki współpracy na rzecz rozwoju prowadzonej przez Wspólnotę.

(45) Reguły zawarte w niniejszym rozporządzeniu stanowią podstawę dla zintegrowanego i horyzontalnego podejścia, niezbędnego do wykonania spójnej polityki kontroli w zakresie bezpieczeństwa paszy i żywności, zdrowia zwierząt i ich dobrostanu. Powinny jednakże istnieć możliwości opracowania na poziomie wspólnotowym szczególnych reguł kontroli, tam gdzie jest to niezbędne, na przykład w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości niektórych zanieczyszczeń. Podobnie, bardziej szczegółowe reguły obowiązujące w dziedzinie kontroli pasz i żywności oraz zdrowia zwierząt i ich dobrostanu powinny zostać utrzymane.

Obejmuje to w szczególności następujące akty prawne: dyrektywę 96/22/WE ([1]), dyrektywę 96/23/EC ([2]), rozporządzenie (WE) nr 854/2004 ([3]), rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ([4]), rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 ([5]), dyrektywę 86/362/EWG ([6]), dyrektywę 90/642/EWG ([7]) oraz przepisy wykonawcze z niej wynikające, dyrektywy 92/1/EWG ([8]), dyrektywę 92/2/EWG ([9]), oraz akty dotyczące kontroli chorób zwierząt takich jak pryszczyca, pomór świń itd., jak również wymagania w zakresie kontroli urzędowych dobrostanu zwierząt.

(46) Niniejsze rozporządzenie obejmuje dziedziny, które zostały już objęte niektórymi aktami prawnymi obecnie obowiązującymi. Właściwe jest zatem uchylenie w szczególności następujących

([1]) Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i ß-agonistycznym (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 3). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 17).

([2]) Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

([3]) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady organizacji kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206).

([4]) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2245/2003 (Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 28).

([5]) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1).

([6]) Dyrektywa Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/2/WE (Dz.U. L 14 z 21.1.2004, str. 10).

([7]) Dyrektywa Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni. (Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/2/WE.

([8]) Dyrektywa Komisji 92/1/EWG z dnia 13 stycznia 1992 r. w sprawie monitorowania temperatur w środkach transportu, podczas magazynowania oraz składowania głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 34 z 11.2.1992, str. 28).

([9]) Dyrektywa Komisji nr 92/2/EWG z dnia 13 stycznia 1992 r. ustanawiająca procedurę pobierania próbek oraz wspólnotową metodę analizy do celów urzędowej kontroli temperatur głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 34 z 11.2.1992, str. 30).

▼B

aktów dotyczących kontroli pasz i żywności oraz zastąpienie ich przepisami niniejszego rozporządzenia: dyrektywa 70/373/EWG ([1]); dyrektywa 85/591/EWG ([2]); dyrektywa 89/397/EWG ([3]); dyrektywa93/99/EWG ([4]); decyzja 93/383/EWG ([5]); dyrektywa 95/53/WE; dyrektywa 96/43/WE ([6]); decyzja 98/728/WE ([7]) oraz decyzja 1999/313/WE ([8]).

(47) W świetle niniejszego rozporządzenia, dyrektywy 96/23/WE, 97/78/WE oraz 2000/29/WE powinny zostać zmienione.

(48) Ze względu na to, że cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie zapewnienie zharmonizowanego podejścia w odniesieniu do kontroli urzędowych, nie może być w stopniu dostatecznym osiągnięty przez Państwa Członkowskie, a może, z powodu swojej złożoności, transgranicznego charakteru, oraz w zakresie przywozu pasz i żywności — jego międzynarodowego charakteru, być skuteczniej osiągnięty na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

(49) Należy przyjąć środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([9]),

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

([1]) Dyrektywa Komisji 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 r. w sprawie wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli pasz. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

([2]) Dyrektywa Rady 85/591/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. dotycząca wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy w celu monitorowania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 50). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

([3]) Dyrektywa Rady 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 23)

([4]) Dyrektywa Rady 93/99/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie dodatkowych środków urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz.U. L 290 z 24.11.1993, str. 14). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

([5]) Decyzja Rady 93/383/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. w sprawie laboratoriów referencyjnych dla monitorowania morskich biotoksyn (Dz.U. L 166 z 8.7.1993, str. 31). Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 1999/312/WE (Dz. U. L 120 z 8.5.1999, str. 37).

([6]) Dyrektywa Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r. zmieniająca i konsolidująca dyrektywę 85/73/EWG w celu zapewnienia finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych żywych zwierząt i niektórych produktów zwierzęcych (Dz.U. L 162 z 1.7.1996, str. 1).

([7]) Decyzja Rady 98/728/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. dotycząca wspólnotowego systemu opłat w sektorze pasz zwierzęcych (Dz.U. L 346 z 22.12.1998, str. 51).

([8]) Decyzja Rady 1999/313/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie laboratoriów referencyjnych monitorujących skażenie bakteriologiczne i wirusowe małży (Dz.U. L 120 z 8.5.1999, str. 40).

([9]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

TYTUŁ I:

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne zasady wykonywania kontroli urzędowych mających na celu sprawdzenie zgodności z regułami ukierunkowanymi w szczególności na:

a) zapobieganie, eliminowanie lub ograniczanie dopuszczalnych poziomów zagrożenia ludzi i zwierząt, bezpośrednio lub poprzez środowisko naturalne;

oraz

b) gwarantowanie uczciwych praktyk w handlu paszami i żywnością oraz ochronę interesów konsumenta łącznie z etykietowaniem pasz i żywności oraz innymi formami przekazywania informacji konsumentom.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do kontroli urzędowych mających na celu sprawdzenie zgodności z regułami dotyczącymi wspólnych organizacji rynku produktów rolnych.

3. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla szczególnych przepisów wspólnotowych dotyczących kontroli urzędowych.

4. Wykonywanie kontroli urzędowych na podstawie niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla pierwotnej odpowiedzialności prawnej podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe za zapewnienie bezpieczeństwa pasz i żywności, jak ustanowiono w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002, oraz dla jakiejkolwiek odpowiedzialności cywilnej lub karnej wynikającej z naruszenia ich obowiązków.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje ustanowione w art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

Stosuje się również następujące definicje:

1) „kontrola urzędowa” oznacza każdą formę kontroli, którą właściwy organ lub Wspólnota wykonuje do celów sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym, regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i ich dobrostanu;

2) „sprawdzenie” oznacza sprawdzenie, poprzez badanie i rozważenie stosownych dowodów, czy określone wymagania zostały spełnione;

3) „prawo paszowe” oznacza przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące pasz w ogólności oraz bezpieczeństwa pasz w szczególności, zarówno na poziomie wspólnotowym jak i krajowym; prawo paszowe obejmuje wszystkie etapy produkcji, przetwarzanie i dystrybucji pasz oraz wykorzystanie pasz;

4) „właściwy organ” oznacza organ centralny Państwa Członkowskiego właściwy do organizowania kontroli urzędowych lub jakikolwiek inny organ któremu przyznano taką kompetencję; pojęcie to obejmuje również, tak gdzie jest to stosowne, odpowiedni organ państwa trzeciego;

5) „organ kontrolny” oznacza niezależną stronę trzecią, której właściwy organ delegował niektóre zadania kontrolne;

▼B

6) „audyt” oznacza systematyczne i niezależne badanie mające na celu ustalenie, czy działania i związane z nimi wyniki są zgodne z zaplanowanymi rozwiązaniami i czy te rozwiązania są skutecznie stosowane oraz czy są odpowiednie do osiągnięcia celów.

7) „inspekcja” oznacza badanie wszelkich aspektów pasz, żywności, zdrowia zwierząt i ich dobrostanu w celu sprawdzenia, czy ten aspekt lub apekty są zgodne z wymaganiami prawnymi prawa paszowego i żywnościowego oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i ich dobrostanu;

8) „monitorowanie” oznacza prowadzenie zaplanowanej sekwencji obserwacji i pomiarów w celu uzyskania obrazu stanu zgodności z prawem paszowym i żywnościowym, regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i ich dobrostanu;

9) „nadzór” oznacza uważną obserwację jednego lub więcej przedsiębiorstwa paszowego lub żywnościowego, podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe lub ich działalności;

10) „niezgodność” oznacza niezgodność z prawem paszowym i żywnościowym, oraz z regułami dotyczącymi ochrony zdrowia zwierząt i ich dobrostanu;

11) „pobieranie próbek do analizy” oznacza pobranie paszy lub żywności albo innej substancji (w tym ze środowiska) właściwej dla produkcji, przetwarzania oraz dystrybucji pasz lub żywności albo dla zdrowia zwierząt w celu sprawdzenia poprzez analizę zgodności z prawem paszowym i żywnościowym lub regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt;

12) „urzędowa certyfikacja” oznacza procedurę za pomocą której właściwy organ lub organ kontrolny upoważniony do takiego działania, przekaże w formie pisemnej, elektronicznej lub równoważnej zapewnienie dotyczące zgodności;

13) „urzędowe zatrzymanie” oznacza procedurę, za pomocą której właściwy organ zapewnia, aby pasza lub żywności nie mogły się przemieszczać lub podlegać manipulacji do czasu wydania decyzji w sprawie ich miejsca przeznaczenia; obejmuje to magazynowanie przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe zgodnie ze wskazówkami właściwego organu;

14) „równoważność” oznacza zdolność różnych systemów lub środków do spełnienia tych samych celów; a „równoważny” oznacza różne systemy lub środki zdolne do spełnienia tych samych celów;

15) „przywóz” oznacza dopuszczenie do swobodnego obrotu paszy lub żywności albo zamiar dopuszczenia paszy lub żywności do swobodnego obrotu w rozumieniu art. 79 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 na jednym z terytoriów określonych w załączniku I;

16) „wprowadzenie” oznacza przywóz określony w pkt 15 powyżej, oraz wprowadzenie do obrotu towarów na mocy procedur celnych określonych w art. 4 ust. 16 lit. b)-f) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, jak również wprowadzenie ich do strefy wolnocłowej lub składu wolnocłowego;

17) „kontrola dokumentacji” oznacza badanie dokumentów handlowych oraz, tam gdzie jest to stosowne, dokumentów wymaganych na podstawie prawa paszowego i żywnościowego, które towarzyszą przesyłce;

18) „kontrola identyfikacyjna” oznacza kontrolę wzrokową mającą na celu zapewnienie, aby certyfikaty lub inne dokumenty towarzyszące przesyłce odpowiadały etykietom oraz zawartości przesyłki;

19) „kontrola bezpośrednia” oznacza kontrolę paszy lub żywności, która może obejmować kontrolę środków transportu, opakowania zbiorczego, etykietowania oraz temperatury oraz pobieranie próbek do analizy i badania laboratoryjne, a także wszelkie inne kontrole

▼B

niezbędne do sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym;

20) „plan kontroli” oznacza opis ustalony przez właściwy organ zawierający informacje ogólne dotyczące struktury i organizacji systemów kontroli urzędowych.

TYTUŁ II:

KONTROLE URZĘDOWE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

ROZDZIAŁ I:

ZOBOWIĄZANIA OGÓLNE

Artykuł 3

Zobowiązania ogólne w odniesieniu do organizacji kontroli urzędowych

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby kontrole urzędowe były przeprowadzane regularnie, w oparciu o zagrożenie oraz z właściwą częstotliwością tak, aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, uwzględniając:

a) określone zagrożenia związane ze zwierzętami, paszami i żywnością, przedsiębiorstwami paszowymi lub żywnościowymi, wykorzystaniem pasz lub żywności albo jakiekolwiek procesy, materiały, substancje, działania lub czynności które mogą wpłynąć na bezpieczeństwo pasz lub żywności, zdrowie zwierząt i ich dobrostan;

b) przeszłe dane dotyczące podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe w odniesieniu do zgodności z prawem paszowym i żywnościowym lub regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i ich dobrostanu;

c) wiarygodność jakichkolwiek własnych kontroli, które zostały już przeprowadzone;

oraz

d) wszelkie informacje, które mogą wskazywać na niezgodność.

2. Kontrole urzędowe przeprowadzane są bez wcześniejszego uprzedzenia, z wyjątkiem takich przypadków jak audyt, w których jest konieczne uprzednie zawiadomienie podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe. Kontrole urzędowe mogą być również przeprowadzane ad hoc.

3. Kontrole urzędowe przeprowadza się na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji pasz lub żywności oraz zwierząt i produktów zwierzęcych. Obejmują one kontrole przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych, wykorzystania pasz i żywności, magazynowania pasz i żywności, wszelkich procesów, materiałów, substancji, działań lub czynności, łącznie z transportem stosowanym w odniesieniu do pasz lub żywności, oraz żywych zwierząt, wymagane do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.

4. Kontrole urzędowe stosuje się, w takim samym stopniu, do wywozu poza Wspólnotę, wprowadzania do obrotu we Wspólnocie oraz do wprowadzenia z państw trzecich na terytoria określone w załączniku I.

5. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby produkty przeznaczone do wysłania do innego Państwa Członkowskiego były kontrolowane w takim samym stopniu

▼B

jak produkty przeznaczne do wprowadzenia do obrotu na ich własnym terytorium.

6. Właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może sprawdzić zgodność paszy lub żywności z prawem paszowym i żywnościowym za pomocą niedyskryminacyjnych kontroli. W zakresie ściśle niezbędnym do organizacji kontroli urzędowych, Państwa Członkowskie mogą wnioskować od podmiotów, którym zostały dostarczone towary z innego Państwa Członkowskiego, o zgłoszenia przywozu takich towarów.

7. Jeżeli w trakcie kontroli przeprowadzonej na miejscu przeznaczenia lub w trakcie magazynowania albo transportu, Państwo Członkowskie ustali niezgodność, podejmuje ono właściwe środki, które mogą obejmować wysłanie przesyłki z powrotem do Państwa Członkowskiego pochodzenia.

ROZDZIAŁ II:

WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 4

Wyznaczenie właściwych organów oraz kryteriów operacyjnych

1. Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe organy do celów oraz kontroli urzędowych określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Właściwe organy zapewniają:

a) skuteczność oraz stosowność kontroli urzędowych żywych zwierząt, pasz i żywności na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji oraz wykorzystania pasz;

b) aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe byli wolni od konfliktów interesów;

c) posiadanie przez siebie, lub dostęp do odpowiednich możliwości laborytoryjnych dla badań oraz dostateczną liczbę odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników, tak aby kontrole urzędowe i obowiązki kontrolne mogły być wykonywane sprawnie i skutecznie;

d) sobie właściwe i prawidłowo utrzymane urządzenia oraz sprzęt w celu zapewnienia, aby pracownicy mogli przeprowadzać kontrole urzędowe sprawnie i skutecznie;

e) sobie kompetencje prawne do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz do podejmowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;

f) istnienie planów awaryjnych oraz przygotowanie do realizacji takich planów w przypadku awarii;

g) aby podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe były zobowiązane do poddania się wszelkim inspekcjom przeprowadzanym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz do pomocy pracownikom właściwego organu w wykonywaniu ich zadań.

3. W przypadku gdy Państwo Członkowskie przyznaje kompetencje do przeprowadzania kontroli urzędowych organowi lub organom innym niż właściwy organ centralny, w szczególności organom na poziomie regionalnym lub lokalnym, zapewnia się sprawną i skuteczną współpracę pomiędzy wszystkimi zaangażowanymi właściwymi organami, w tym, tam gdzie jest to stosowne, w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego i zdrowia.

4. Właściwe organy zapewniają bezstronność, wysoką jakość i spójność kontroli urzędowych na wszystkich poziomach. Kryteria

▼B

wymienione w ust. 2 muszą być w pełni spełnione przez każdy organ, któremu przyznano kompetencję do przeprowadzania kontroli urzędowych.

5. W przypadku gdy, w ramach właściwego organu, więcej niż jedna jednostka ma kompetencję do przeprowadzania kontroli urzędowych, zapewnia się sprawną i skuteczną współpracę pomiędzy tymi różnymi jednostkami.

6. Właściwe organy przeprowadzają audyt wewnętrzny lub mogą przeprowadzić audyt zewnętrzny oraz podejmują środki właściwe w świetle wyników takich audytów, w celu zagwarantowania realizowania przez te organy celów niniejszego rozporządzenia. Audyty te podlegają niezależnej kontroli oraz są przeprowadzane w przejrzysty sposób.

7. Szczegółowe reguły wykonania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

Artykuł 5

Delegowanie zadań szczególnych związanych z kontrolami urzędowymi

1. Właściwy organ może delegować zadania szczególne związane z kontrolami urzędowymi na rzecz jednego lub więcej organu kontrolnego zgodnie z ust. 2–4.

Wykaz zadań, które mogą lub nie mogą podlegać delegowaniu może być ustanowiony zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

Jednakże działania określone w art. 54 nie podlegają takiemu delegowaniu.

2. Właściwy organ może delegować zadania szczególne na rzecz określonego organu kontrolnego tylko w przypadku gdy:

a) istnieje dokładny opis zadań, jakie organ kontrolny może wykonywać oraz warunków, na jakich może organ ten je wykonywać;

b) istnieje dowód, że organ kontrolny:

   i) dysponuje wiedzą fachową, sprzętem oraz infrastrukturą wymaganą do wykonywania zadań delegowanych na jego rzecz;

   ii) dysponuje dostateczną liczbą odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników;

   oraz

   iii) jest bezstronny i wolny od wszelkich konfliktów interesów w zakresie realizacji zadań delegowanych na jego rzecz;

c) organ kontrolny funkcjonuje i jest akredytowany zgodnie z normą europejską EN 45004 „kryteria ogólne dla funkcjonowania różnych rodzajów organów przeprowadzających inspekcję” i/lub innymi normami, jeżeli są one właściwsze dla danych zadań delegowanych;

d) laboratoria działają zgodnie z normami określonymi w art. 12 ust. 2;

e) organ kontrolny regularnie przekazuje wyniki przeprowadzonych kontroli właściwemu organowi oraz w każdym przypadku, gdy zwróci się o to właściwy organ. Jeżeli wyniki kontroli wykazują niezgodność lub wskazują prawdopodobieństwo niezgodności, organ kontrolny niezwłocznie powiadamia właściwy organ;

f) istnieje sprawna i skuteczna współpraca pomiędzy właściwym organem delegującym a organem kontrolnym.

3. Właściwe organy delegujące zadania szczególne na rzecz organów kontrolnych organizują audyty i inspekcje organów kontrolnych w miarę konieczności. Jeżeli w wyniku audytu lub inspekcji okaże

▼B

się, że takie organy nie wykonują prawidłowo zadań delegowanych na ich rzecz, właściwy organ delegujący może wycofać delegację. Właściwy organ wycofuje delegację bezzwłocznie jeżeli organ kontrolny nie podejmuje szybko właściwych działań zaradczych.

4. Każde Państwo Członkowskie mające zamiar delegować szczególne zadania kontrolne na rzecz organów kontrolnych, zawiadamia o tym Komisję. Takie zawiadomienie zawiera szczegółowy opis:

a) właściwego organu, który delegował zadanie;

b) zadania które zostało delegowane;

oraz

c) organu kontrolnego, na rzecz którego delegowano zadanie.

Artykuł 6

Pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe

Właściwy organ zapewnia, aby każdy z jego pracowników przeprowadzający kontrole urzędowe:

a) otrzymał, w zakresie swoich kompetencji, odpowiednie szkolenie umożliwiające mu wypełnianie obowiązków w sposób kompetentny oraz przeprowadzanie kontroli urzędowych w spójny sposób. Szkolenie to obejmuje odpowiednie dziedziny określone w załączniku II, rozdział I;

b) uaktualniał wiedzę w dziedzinach swoich kompetencji oraz w miarę konieczności otrzymywał regularne szkolenia dodatkowe;

oraz

c) posiadał umiejętności w zakresie współpracy wielodyscyplinarnej.

Artykuł 7

Przejrzystość i poufność

1. Właściwe organy zapewniają wykonywanie swoich zadań na wysokim poziomie przejrzystości. Do tego celu istotne informacje przez nie posiadane są jak najszybciej podawane są do publicznej wiadomości.

Z zasady opinia publiczna ma dostęp do:

a) informacji dotyczących działań kontrolnych właściwych organów oraz ich skuteczności;

oraz

b) informacji na podstawie art. 10 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

2. Właściwy organ podejmuje środki niezbędne do zapewnienia, aby jego pracownicy byli zobowiązani do nieujawniania informacji uzyskanych przy okazji wykonywania ich obowiązków w zakresie kontroli urzędowych, które ze swojej natury objęte są tajemnicą zawodową w należycie uzasadnionych przypadkach. Ochrona tajemnicy zawodowej nie stanowi przeszkody dla upowszechniania przez właściwe organy informacji określonych w ust. 1 lit. b). Przepisy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ([1]), pozostają nienaruszone.

3. Informacje objęte tajemnicą zawodową obejmują w szczególności:

([1]) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

▼B

— poufność wstępnych postępowań wyjaśniających lub bieżących postępowań sądowych,

— dane osobowe,

— dokumenty podlegające wyłączeniu w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ([1]),

— informacji chronionych na mocy prawodawstwa krajowego i wspólnotowego dotyczącego w szczególności tajemnicy zawodowej, poufności obrad, stosunków międzynarodowych oraz obrony narodowej.

Artykuł 8

Procedury kontrolne i weryfikacyjne

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe zgodnie z udokumentowanymi procedurami. Procedury te obejmują informacje i wskazówki dla pracowników wykonujących kontrole urzędowe, łącznie z między innymi dziedzinami określonymi w załączniku II, rozdział II.

2. Państwa Członkowskie zapewniają istnienie procedur prawnych mających na celu zapewnienie, aby pracownicy właściwych organów mieli dostęp do pomieszczeń i dokumentacji będących w posiadaniu podmitów prowadzących przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe, tak żeby mogli realizować prawidłowo swoje zadania.

3. Właściwe organy powinny zapewnić istnienie procedur:

a) mających na celu sprawdzenie skuteczności kontroli urzędowych jakie przeprowadzają;

oraz

b) mających zapewnić, aby podejmowane były właściwe działania, gdy są niezbędne oraz aby dokumentacja określona w ust. 1 była odpowiednio uaktualniana.

4. Komisja może ustanowić wytyczne dotyczące kontroli urzędowych zgodnie z procedurą, określoną w art. 62 ust. 2.

Wytyczne mogą w szczególności zawierać zalecenia dotyczące kontroli urzędowych:

a) wykonywania zasad HACCP;

b) zarządzania systemami które podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe realizują w celu spełnienia wymagań prawa paszowego i żywnościowego;

c) mikrobiologicznego, fizycznego i chemicznego bezpieczeństwa pasz i żywności.

Artykuł 9

Sprawozdania

1. Właściwy organ sporządza sprawozdania dotyczące kontroli urzędowych, które przeprowadził.

2. Sprawozdania te obejmują opis celu kontroli urzędowych, zastosowane metody kontroli, wyniki kontroli urzędowych oraz, tam gdzie jest to stosowne, działania, jakie ma podjąć zainteresowany podmiot gospodarczy.

([1]) Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

▼B

3. Właściwy organ przekazuje podmiotowi gospodarczemu kopię sprawozdania określonego w ust. 2, co najmniej w przypadku niezgodności.

Artykuł 10

Działania kontrolne, metody i techniki

1. Zadania związane z kontrolami urzędowymi są, co do zasady, wykonywane przy wykorzystaniu właściwych metod i technik kontroli takich jak monitoring, nadzór, weryfikacja, audyt, inspekcja, pobieranie próbek oraz analiza.

2. Kontrole urzędowe pasz i żywności obejmują między innymi, następujące działania:

a) badanie wszelkich systemów kontroli jakie wprowadziły podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe oraz uzyskane wyniki;

b) inspekcję:

   i) instalacji podstawowego producenta, przedsiębiorstw paszowych i żywnościowych, łącznie z ich otoczeniem, pomieszczeniami, biurami, wyposażeniem, instalacjami oraz maszynami, transportem, jak również pasz i żywności;

   ii) surowców, składników, pomocy technologicznej oraz innych produktów wykorzystanych do przygotowania i produkcji pasz i żywności;

   iii) półproduktów;

   iv) materiałów i artykułów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;

   v) produkty i procesy stosowane w ramach czyszczenia i konserwacji oraz pestycydy;

   vi) etykietowania, prezentacji i reklamowania;

c) kontrole warunków higienicznych w przedsiębiorstwach paszowych i żywnościowych;

d) ocena procedur dobrej praktyki wytwarzania (GMP), dobrej praktyki higieny (GHP), dobrej praktyki gospodarki rolnej oraz HACCP, uwzględniając stosowanie wskazówek ustalonych zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym;

e) badanie pisemnych materiałów i innych zapisów, które mogą być właściwe do oceny zgodności z prawem paszowym i żywnościowym;

f) rozmowy z podmiotami prowadzącymi przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe oraz z ich pracownikami;

g) odczyt wartości zapisanych przez przyrządy pomiarowe przedsiębiorstwa paszowego lub żywnościowego;

h) kontrole przeprowadzane przy wykorzystaniu przyrządów właściwego organu w celu zweryfikowania pomiarów dokonanych przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe;

i) wszelkie inne czynności niezbędne do zapewnienia spełnienia celów niniejszego rozporządzenia.

▼B

ROZDZIAŁ III:

POBIERANIE PRÓBEK I ANALIZA

Artykuł 11

Metody pobierania próbek i analizy

1. Metody pobierania próbek i analizy wykorzystywane w kontekście kontroli urzędowych są zgodne z właściwymi regułami wspólnotowymi albo

a) jeżeli takie reguły nie istnieją, z uznanymi międzynarodowo regułami lub protokołami, na przykład zatwierdzonymi przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) lub uzgodnionymi w ustawodawstwie krajowym;

albo

b) w braku powyższych, z innymi metodami pasującymi do zamierzonego celu lub opracowanymi zgodnie z protokołami naukowymi.

2. W przypadku gdy ust. 1 nie ma zastosowania, zatwierdzenie metod analizy może zostać dokonane w ramach jednego laboratorium zgodnie z międzynarodowo przyjętym protokołem.

3. We wszystkich możliwych przypadkach metody analiz charakteryzują się właściwymi kryteriami wymienionymi w załączniku III.

4. Następujące środki wykonawcze mogą być podjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3:

a) metody pobierania próbek i analizy, łącznie z metodami potwierdzenia lub odniesienia które są wykorzystywane w przypadku sporu;

b) kryteria wykonania, współczynniki analizy, niepewność pomiaru oraz procedura zatwierdzenia metod określonych w lit. a);

oraz

c) zasady dotyczące interpretacji wyników.

5. Właściwe organy ustanawiają odpowiednie procedury w celu zagwarantowania prawa podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe, których produkty podlegają pobieraniu próbek i analizie do występowania o dodatkową ekspertyzę, bez uszczerbku dla obowiązku właściwych organów do podjęcia wcześniejszego działania w nagłych przypadkach.

6. W szczególności właściwe organy zapewniają, aby podmioty prowadzące przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe mogły otrzymać dostateczną ilość próbek do dodatkowej ekspertyzy, chyba że jest to niemożliwe w przypadku produktów łatwo psujących się lub bardzo niewielkiej ilości dostępnego substratu.

7. Z próbkami należy obchodzić się i etykietować je w sposób gwarantujący zarówno prawną jak i analityczną ważność.

Artykuł 12

Laboratoria urzędowe

1. Właściwy organ wyznacza laboratoria które mogą przeprowadzać analizę próbek pobranych w trakcie kontroli urzędowych.

2. Jednakże właściwe organy mogą jedynie wyznaczac laboratoria, które funkcjonują, podlegają ocenie i są akredytowane zgodnie z następującymi normami europejskimi:

a) EN ISO/IEC 17025 dotyczącą „wymagań ogólnych dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i kalibracyjnych”;

▼B

b) EN 45002 dotyczącą „kryteriów ogólnych dotyczących oceny laboratoriów badawczych”;

c) EN 45003 dotyczącą „systemu akredytacyjnego laboratoriów badawczych i kalibracyjnych — wymagania ogólne dotyczące funkcjonowania i uznawania”

biorąc pod uwagę kryteria dotyczące różnych metod badawczych ustanowionych we wspólnotowym prawie paszowym i żywnościowym.

3. Akredytacja i ocena laboratoriów badawczych, określone w ust. 2, mogą odnosić sie do pojedynczych badań i zestawów badań.

4. Właściwy organ może cofnąć wyznaczenie określone w ust. 1, w przypadku gdy warunki określone w ust. 2 nie są dłużej spełniane.

ROZDZIAŁ IV:

ZARZĄDZANIE KRYZYSAMI

Artykuł 13

Plany awaryjne dotyczące pasz i żywności

1. Do celów wykonania ogólnego planu dotyczącego zarządzania kryzysowego określonego w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, Państwa Członkowskie opracowują operacyjny plan awaryjny ustalający środki które mają być wykonane bezzwłocznie w przypadku gdy zostanie odkryte, że pasza lub żywność stanowi poważne zagrożenie dla ludzi lub zwierząt bezpośrednio lub poprzez środowisko naturalne.

2. Plan awaryjny określa:

a) organy administracyjne, które mają być zaangażowane;

b) ich prawa i obowiązki;

oraz

c) kanały i procedury przepływu informacji pomiędzy właściwymi stronami.

3. Państwa Członkowskie dokonują odpowiedniego przeglądu planów awaryjnych, szczególnie w świetle zmian w organizacji właściwego organu i w świetle doświadczeń, łącznie z doświadczeniem zdobytym poprzez ćwiczenia symulacyjne.

4. W miarę potrzeby, środki wykonawcze mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3. Środki takie ustanawiają zharmonizowane reguły dotyczące planów awaryjnych w zakresie niezbędnym do zapewnienia, aby takie plany były zgodne z planem ogólnym dotyczącym zarządzania kryzysowego określonym w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Środki wykonawcze wskazują również rolę decydentów w ustalaniu i realizacji planów awaryjnych.

ROZDZIAŁ V:

KONTROLE URZĘDOWE WPROWADZANIA PASZ I ŻYWNOŚCI Z PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 14

Kontrole urzędowe pasz i żywności pochodzenia zwierzęcego

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na wymagania w zakresie kontroli weterynaryjnych pasz i żywności pochodzenia zwierzęcego przewidzianych w dyrektywie 97/78/WE. Jednakże właściwy

▼B

organ wyznaczony zgodnie z dyrektywą 97/78/WE przeprowadza dodatkowo kontrole urzędowe mające na celu sprawdzenie, w stosownych przypadkach, zgodności z tymi aspektami prawa paszowego i żywnościowego, których nie obejmuje dyrektywa 97/78/WE, łącznie z aspektami określonymi w tytule VI, rozdział II niniejszego rozporządzenia.

2. Ogólne przepisy art. 18–25 niniejszego rozporządzenia mają również zastosowanie do kontroli urzędowych wszystkich pasz i żywności, łącznie z paszami i żywnością pochodzenia zwierzęcego.

3. Satysfakcjonujące wyniki kontroli towarów, które:

a) są objęte jedną z procedur celnych określonych w art. 4 ust. 16 lit. b)-f) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;

lub

b) mają być wprowadzone do stref wolnocłowych lub składów wolnocłowych, jak określono w art. 4 ust. 15 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92,

nie mają wpływu ani na obowiązek podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe zapewnienia, aby pasze i żywność były zgodne z prawem paszowym i żywnościowym od chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu ani nie stoją na przeszkodzie przeprowadzeniu dalszych odpowiednich kontroli urzędowych.

Artykuł 15

Kontrole urzędowe pasz i żywności niepochodzących od zwierząt

1. Właściwy organ przeprowadza regularne kontrole urzędowe pasz i żywności niepochodzących od zwierząt niewchodzących w zakres dyrektywy 97/78/WE, przywożonych na terytoria określone w załączniku I. Właściwy organ organizuje te kontrole na podstawie wieloletniego krajowego planu kontroli sporządzanego zgodnie z art. 41–43 oraz w świetle potencjalnych zagrożeń. Kontrole te obejmują wszystkie aspekty prawa paszowego i żywnościowego.

2. Kontrole te są przeprowadzane w odpowiednim miejscu, łącznie z miejscem wprowadzenia towarów na terytoria określone w załączniku I, miejscem dopuszczenia do swobodnego obrotu, magazynami, pomieszczeniami podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe dokonującego przywozu lub innych miejsc łańcucha paszowego i żywnościowego.

3. Kontrole te mogą być również przeprowadzane w odniesieniu do towarów, które:

a) są objęte jedną z procedur celnych określonych w art. 4 ust. 16 lit. b)-f) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;

lub

b) mają być wprowadzone do strefy wolnocłowej lub składów wolnocłowych, jak określono w art. 4 ust. 15 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

4. Satysfakcjonujące wyniki kontroli określonych w ust. 3 nie mają wpływu ani na obowiązek podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa paszowe lub żywnościowe zapewnienia, aby pasze i żywność były zgodne z prawem paszowym i żywnościowym od chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu ani nie stoją na przeszkodzie przeprowadzeniu dalszych odpowiednich kontroli urzędowych.

5. Wykaz pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt które, na podstawie znanych lub powstających zagrożeń, podlegają zwiększonemu poziomowi kontroli urzędowych w miejscu wprowadzenia na terytoria określone w załączniku I jest sporządzany oraz uaktualniany zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3. Częstotliwość

▼B

i charakter tych kontroli są ustanawiane zgodnie z tą samą procedurą. Jednocześnie, opłaty związane z takimi kontrolami mogą być ustalane zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 16

Rodzaje kontroli urzędowych pasz i żywności niepochodzących od zwierząt

1. Kontrole urzędowe określone w art. 15 ust. 1 obejmują co najmniej systematyczną kontrolę dokumentacji, wyrywkową kontrolę identyfikacyjną oraz, w stosownych przypadkach, kontrolę bezpośrednią.

2. Kontrole bezpośrednie przeprowadzane są z częstotliwością zależną od:

a) zagrożeń związanych z różnymi rodzajami pasz i żywności;

b) historii zgodności z wymaganiami państwa trzeciego dotyczącymi danego produktu i zakładu pochodzenia oraz podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe dokonującego przywozu lub wywozu produktu;

c) kontroli, które przeprowadził podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe dokonujący przywozu;

d) gwarancji jakich udzielił właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby kontrole bezpośrednie były przeprowadzane na odpowiednich warunkach i w miejscu posiadającym dostęp do właściwych urządzeń służacych kontroli, umożliwiających prawidłowe prowadzenie dochodzeń, pobranie ilości próbek dostosowanej do zarządzania ryzykiem, higieniczne obchodzenie się z paszami i żywnością. Z próbkami należy obchodzić się w sposób gwarantujący ich ważność prawną i analityczną. Państwa Członkowskie zapewniają odpowiedniość sprzętu i metodologii do pomiaru wartości dopuszczalnych, ustanowionych na podstawie wspólnotowego i krajowego prawodawstwa.

Artykuł 17

Miejsca wprowadzenia i uprzednie zawiadomienie

1. Państwa Członkowskie do celów organizacji kontroli urzędowych określonych w art. 15 ust. 5:

— wyznaczają określone miejsca wprowadzenia na ich terytorium, które posiadają dostęp do odpowiednich urządzeń służących kontroli różnych rodzajów pasz i żywności;

oraz

— zobowiązują podmioty prowadzące przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe odpowiedzialne za przesyłki do uprzedniego zawiadomienia o ich przywozie i charakterze.

Państwa Członkowskie mogą stosować te same reguły do innych pasz niepochodzących od zwierząt.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję i inne Państwa Członkowskie o wszelkich środkach podjętych zgodnie z ust. 1.

Państwa Członkowskie opracowują te środki tak, aby zapobiec zakłóceniom handlu.

▼B

Artykuł 18

Działania w przypadku podejrzenia

W przypadku podejrzenia niezgodności albo jeżeli istnieje wątpliwość co do identyfikacji lub miejsca przeznaczenia przesyłki lub co do zgodności pomiędzy przesyłką a certyfikowanymi gwarancjami, właściwy organ przeprowadza kontrole urzędowe w celu potwierdzenia lub usunięcia podejrzenia lub wątpliwości. Dana przesyłka podlega urzędowemu zatrzymaniu przez właściwy organ do chwili, gdy uzyska on wyniki tych kontroli urzędowych.

Artykuł 19

Działania podejmowane w następstwie kontroli urzędowych pasz i żywności z państw trzecich

1. Pasze lub żywność z państw trzecich, które nie są zgodne z prawem paszowym lub żywnościowym, podlegają urzędowemu zatrzymaniu przez właściwy organ. Po wysłuchaniu podmiotów gospodarczych prowadzących przedsiebiorstwo paszowe lub żywnościowe, odpowiedzialnych za przesyłkę, właściwy organ podejmuje w odniesnieniu takich pasz lub żywności, następujące środki:

a) polecenie zniszczenia takich pasz lub żywności, z zastrzeżeniem szczególnego traktowania zgodnie z art. 20 lub wysłanie z powrotem poza Wspólnotę zgodnie z art. 21; inne właściwe środki, takie jak wykorzystanie pasz i żywności do celów innych niż te do których były pierwotnie przeznaczone, mogą być również podjęte;

b) jeżeli pasza lub żywność zostały już wprowadzone do obrotu, monitorowanie lub, w razie potrzeby, polecenie ich odwołania albo wycofania przed podjęciem jednego ze środków określonych powyżej;

c) sprawdzenie, w trakcie lub do czasu wykonania jakiegokolwiek środka określonego w lit. a) i b), czy pasza lub żywność nie wywołują żadnych niekorzystnych skutków dla zdrowia ludzi lub zwierząt, bezpośrednio lub poprzez środowisko naturalne.

2. Jednak jeżeli:

a) kontrole urzędowe przewidziane w art. 14 i 15 wskazują, że przesyłka jest szkodliwa dla zdrowia ludzi lub zwierząt albo jest niebezpieczna, właściwy organ poddaje daną przesyłkę urzędowemu zatrzymaniu do czasu jej zniszczenia lub podjęcia jakiegokolwiek innego środka odpowiedniego dla ochrony zdrowia ludzi i zwierząt;

b) pasza lub żywność niepochodzące od zwierząt, w odniesieniu do których zwiększony poziom kontroli został ustanowiony zgodnie z art. 15 ust. 5, nie jest przekazywana do kontroli urzędowej lub nie jest przekazywana zgodnie z jakimikolwiek szczególnymi wymaganiami ustalonymi zgodnie z art. 17, właściwy organ nakazuje jej bezzwłoczne odwołanie i poddanie urzędowemu zatrzymaniu w celu albo jej zniszczenia albo wysłania z powrotem zgodnie z art. 21.

3. Gdy właściwy organ nie zezwala na wprowadzenie paszy lub żywności, zgłasza on Komisji i innym Państwom Członkowskim swoje ustalenia oraz identyfikację danych produktów zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 50 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 a następnie zawiadamia o swojej decyzji służby celne wraz z informacjami odnoszącymi się do ostatecznego miejsca przeznaczenia przesyłki.

4. Decyzje dotyczące przesyłek podlegają prawu do odwołania określonym w art. 54 ust.3.

▼B

Artykuł 20

Szczególne traktowanie

1. Szczególne traktowanie określone w art. 19 może obejmować:

a) obróbkę lub przetwarzanie mające na celu dostosowanie pasz lub żywności do wymagań prawa wspólnotowego, albo do wymagań państwa trzeciego zwrotnej wysyłki, łącznie z odkażaniem tam gdzie jest to stosowne, ale z wyłączeniem rozcieńczania;

b) przetwarzanie w jakikolwiek inny odpowiedni sposób do celów innych niż spożycie przez zwierzęta lub ludzi.

2. Właściwy organ zapewnia, aby szczególne traktowanie odbywało się w zakładach będących pod jego kontrolą lub pod kontrolą innego Państwa Członkowskiego, oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3 lub, w braku takich warunków, z przepisami krajowymi.

Artykuł 21

Wysyłanie z powrotem przesyłek

1. Właściwy organ zezwala na wysyłanie z powrotem przesyłek jedynie, gdy:

a) miejsce przeznaczenia zostało uzgodnione z podmiotem prowadzącym przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe odpowiedzialnym za przesyłkę; oraz

b) podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe uprzednio powiadomił właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub, państwa trzeciego przeznaczenia, w przypadku gdy jest to inne państwo, o przyczynach i okolicznościach uniemożliwiających wprowadzanie do obrotu danych pasz lub żywności we Wspólnocie;

oraz

c) państwo trzecie przeznaczenia nie jest państwem trzecim pochodzenia, właściwy organ państwa trzeciego przeznaczenia zawiadomił właściwy organ o swojej gotowości do przyjęcia przesyłki.

2. Bez uszczerbku dla krajowych reguł mających zastosowanie w odniesieniu do terminów ubiegania się o dodatkową ekspertyzę oraz w przypadku gdy wyniki kontroli urzędowych nie wyłączają wysłania z powrotem, wysłanie takie, co do zasady, zostaje dokonane nie później niż po 60 dniach od dnia, w którym właściwy organ podjął decyzję w sprawie miejsca przeznaczenia przesyłki, o ile nie podjęto działań prawnych. Jeżeli, po upływie 60-dniowego okresu, wysłanie z powrotem nie zostało dokonane, przesyłka ulega zniszczeniu, chyba że zwłoka jest uzasadniona.

3. Do czasu wysłania z powrotem przesyłki lub potwierdzenia przyczyn odrzucenia, właściwy organ poddaje przesyłkę urzędowemu zatrzymaniu.

4. Właściwy organ zawiadamia Komisję i inne Państwa Członkowskie zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 50 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 oraz zawiadamia o swojej decyzji służby celne. Właściwe organy współpracują zgodnie z tytułem IV w celu podjęcia dalszych środków niezbędnych do zapewnienia, aby nie było możliwe ponowne wprowadzenie do Wspólnoty odrzuconych przesyłek.

▼B

Artykuł 22

Koszty

Podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe odpowiedzialny za przesyłkę lub jego przedstawiciel są zobowiązani do pokrycia kosztów poniesionych przez właściwe organy na działania określone w art. 18, 19, 20 oraz 21.

Artykuł 23

Zatwierdzenie przedwywozowych kontroli przeprowadzanych przez państwa trzecie

1. Określone przedwywozowe kontrole, które państwo trzecie przeprowadza w odniesieniu do pasz i żywności bezpośrednio przed wywozem do Wspólnoty w celu sprawdzenia, czy wywożone produkty spełniają wymagania wspólnotowe mogą być zatwierdzone zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3. Zatwierdzenie może być zastosowane jedynie do pasz i żywności pochodzących z zainteresowanego państwa trzeciego i może być udzielone dla jednego lub więcej produktów.

2. W przypadku gdy takie zatwierdzenie zostało udzielone, częstotliwość kontroli przywozowych w odniesieniu do pasz i żywności może być w konsekwencji zmniejszona. Jednakże Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole urzędowe przywożonych pasz i żywności zgodnie z zatwierdzeniem określonym w ust. 1 w celu zapewnienia, aby kontrole przedwywozowe przeprowadzone w państwie trzecim pozostały skuteczne.

3. Zatwierdzenie określone w ust. 1 może być udzielone państwu trzeciemu jedynie, gdy:

a) audyt wspólnotowy wykazał, że pasze lub żywność przywożone do Wspólnoty spełniają wymagania wspólnotowe lub równoważne wymagania;

b) kontrole przeprowadzone w państwie trzecim przed wysyłką są uznane za wystarczająco skuteczne i sprawne aby zastąpić lub ograniczyć kontrole dokumentacji, identyfikacyjne oraz bezpośrednie ustanowione w prawie wspólnotowym.

4. Zatwierdzenie określone w ust. 1 określa właściwy organ państwa trzeciego, w ramach którego kompetencji wykonywane są kontrole przedwywozowe oraz, stosownie do potrzeb, wszelkie organy kontrolne, na rzecz których właściwy organ może delegować niektóre zadania. Takie delegacje mogą być zatwierdzone jedynie wtedy, gdy spełniają kryteria art. 5 lub równoważne warunki.

5. Właściwy organ oraz każdy organ kontrolny określony w zatwierdzeniu odpowiada za kontakty ze Wspólnotą.

6. Właściwy organ lub organ kontrolny państwa trzeciego zapewniają urzędową certyfikację każdej przesyłki skontrolowanej przed jej wprowadzeniem na jedno z terytoriów określonych w załączniku I. Zatwierdzenie określone w ust. 1 określa wzór takich świadectw.

7. Bez uszczerbku dla art. 50 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, w przypadku gdy przywozowe kontrole urzędowe podlegają procedurze określonej w ust. 2 ujawnią istotną niezgodność, Państwa Członkowskie niezwłocznie zawiadamiają Komisję i inne Państwa Członkowskie oraz zainteresowane podmioty zgodnie z procedurą przewidzianą w tytule IV niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie zwiększają ilość kontrolowanych przesyłek oraz tam gdzie jest to konieczne zapewniają prawidłowe badanie analityczne sytuacji, zatrzymują odpowiednią liczbę próbek w stosownych warunkach przechowywania.

▼B

8. Jeżeli okaże się, że w znacznej liczbie przesyłek towary nie odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach wydanych przez właściwy organ lub organ kontrolny państwa trzeciego, zmniejszona częstotliwość określona w ust. 2 nie ma dłużej zastosowania.

Artykuł 24

Właściwe organy i służby celne

1. Do celów organizacji kontroli urzędowych określonych w niniejszym rozdziale, ściśle współpracują właściwe organy oraz służby celne.

2. W odniesieniu do przesyłek pasz i żywności pochodzenia zwierzęcego oraz pasz i żywności określonych w art. 15 ust. 5, służby celne nie zezwalają na ich wprowadzenie lub przeładunek w strefach wolnocłowych lub składach wolnocłowych bez zgody właściwego organu.

3. W przypadku gdy próbki są pobierane, właściwy organ powiadamia służby celne i zainteresowane podmioty oraz wskazuje czy towary mogą być dopuszczone przed uzyskaniem wyników analizy próbek, pod warunkiem że prześledzenie pochodzenia przesyłki jest zapewnione.

4. W przypadku dopuszczenia do swobodnego obrotu, właściwe organy oraz służby celne współpracują zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w art. 2–6 rozporządzenia (EWG) nr 339/93.

Artykuł 25

Środki wykonawcze

1. Środki niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania kontroli urzędowych w odniesieniu do wprowadzania pasz i żywności są ustanawiane zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

2. W szczególności szczegółowe zasady mogą być ustanowione w odniesieniu do:

a) pasz i żywności przywożonych lub objętych procedurami celnymi określonymi w art. 4 ust. 16 lit. b)-f) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 lub tych które mają podlegać przeładunkowi w strefach wolnocłowych lub w składach wolnocłowych, jak określono w art. 4 ust. 15 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;

b) żywności będącej zaopatrzeniem załóg i pasażerów międzynarodowych środków transportu;

c) pasz lub żywności zamówionej za pośrednictwem (na przykład za pośrednictwem poczty, telefonu lub internetu) i dostarczonej do konsumenta;

d) pasz przeznaczonych dla zwierząt domowych lub koni oraz żywności przewożonej przez pasażerów i załogę międzynarodowych środków transportu;

e) szczególnych warunków lub zwolnień dotyczących niektórych terytoriów określonych w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, tak aby uwzględnić naturalne ograniczenia charakterystyczne dla tych terytoriów;

f) celu zapewnienia spójności decyzji właściwych organów dotyczących pasz i żywności z państw trzecich w ramach art. 19;

g) przesyłek pochodzenia wspólnotowego, które zostały zwrócone z państwa trzeciego;

h) dokumentów, które muszą towarzyszyć przesyłkom, gdy pobrano próbki.

▼B

ROZDZIAŁ VI:

FINANSOWANIE KONTROLI URZĘDOWYCH

Artykuł 26

Zasada ogólna

Państwa Członkowskie zapewniają odpowiednie środki finansowe w celu zagwarantowania niezbędnego personelu oraz inne środki na kontrole urzędowe, osiągnięte wszelkimi sposobami uznanymi za właściwe, w tym poprzez ogólne opodatkowanie lub poprzez ustanowienie opłat lub należności.

Artykuł 27

Opłaty lub należności

1. Państwa Członkowskie mogą pobierać opłaty lub należności mające na celu pokrycie kosztów poniesionych w ramach kontroli urzędowych.

2. Jednakże w odniesieniu do działań określonych w załączniku IV, sekcja A oraz załączniku V, sekcja A, Państwa Członkowskie zapewniają pobieranie opłat.

3. Bez uszczerbku dla ust. 4 i 6, opłaty pobrane w odniesieniu do szczególnych działań wymienionych w załączniku IV, sekcja A oraz załączniku V, sekcja A nie są niższe niż minimalne stawki określone w załączniku IV, sekcja B oraz załączniku V, sekcja B. Jednakże przez okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2008 r., w odniesieniu do działań określonych w załączniku IV, sekcja A, Państwa Członkowskie mogą nadal stosować stawki stosowane obecnie na podstawie dyrektywy 85/73/EWG.

Stawki w załączniku IV, sekcja B oraz załączniku V, sekcja B są uaktualniane co najmniej co dwa lata, zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3, w szczególności w celu uwzględnienia inflacji.

4. Opłaty pobrane do celów kontroli urzędowych zgodnie z ust. 1 lub 2:

a) nie są wyższe od kosztów poniesionych przez odpowiedzialne właściwe organy w odniesieniu do kwestii wymienionych w załączniku VI;

oraz

b) mogą być ustalone jako stawka ryczałtowa na podstawie kosztów poniesionych przez właściwe organy przez dany okres lub, tam gdzie ma to zastosowanie, jako kwoty ustalone w załączniku IV, sekcja B lub w załączniku V, sekcja B.

5. Przy ustalaniu opłat Państwa Członkowskie biorą pod uwagę:

a) rodzaj danej działalności i odpowiednie czynniki ryzyka;

b) interesy przedsiębiorstw z niską przepustowością;

c) tradycyjne metody wykorzystywane przy produkcji, przetwarzaniu i dystrybucji;

d) potrzeby przedsiębiorstw znajdujących się w regionach podlegających szczególnym przeszkodom geograficznym.

6. W przypadku gdy w świetle kontroli własnych i systemów śledzenia pochodzenia produktu stosowanych przez przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe, jak również w świetle poziomu zgodności wykazanego w trakcie kontroli urzędowych, w odniesieniu do niektórych rodzajów pasz lub żywności albo działań, kontrole urzędowe są

▼B

przeprowadzane ze zmniejszoną częstotliwością lub w celu uwzględnienia kryteriów określonych w ust. 5 lit. b)-d), Państwa Członkowskie mogą ustalić opłatę w zakresie kontroli urzędowej poniżej minimalnych stawek określonych w ust. 4 lit. b), pod warunkiem że zainteresowane Państwo Członkowskie przekaże Komisji sprawozdanie określające:

a) rodzaj paszy lub żywności albo działań, których to dotyczy;

b) kontrole wykonane w zainteresowanym przedsiębiorstwie paszowym i żywnościowym;

oraz

c) metodę obliczenia zmniejszenia opłaty.

7. W przypadku gdy właściwy organ przeprowadza w tym samym czasie kilka kontroli urzędowych w jednym zakładzie, uznaje on te kontrole za pojedyncze działanie i pobiera jedną opłatę.

8. Opłaty odnoszące się do kontroli przy przywozie mają być wniesione przez podmiot lub jego przedstawiciela na rzecz właściwego organu odpowiedzialnego za kontrole przy przywozie.

9. Opłaty nie są bezpośrednio lub pośrednio zwracane, chyba że zostały pobrane nienależnie.

10. Bez uszczerbku dla kosztów wynikających z wydatków określonych w art. 28, Państwa Członkowskie nie pobierają żadnych opłat innych niż opłaty określone w niniejszym artykule do celów wykonania niniejszego rozporządzenia.

11. Podmioty albo inne właściwe przedsiębiorstwa lub ich przedstawiciele otrzymują potwierdzenie wniesienia opłaty.

12. Państwa Członkowskie podają do publicznej wiadomości metody obliczania opłat oraz podają je do wiadomości Komisji. Komisja bada, czy opłaty są zgodne z wymaganiami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

Wydatki wynikające z dodatkowych kontroli urzędowych

W przypadku gdy wykrycie niezgodności prowadzi do kontroli urzędowych przekraczających normalne działania kontrolne właściwego organu, właściwy organ obciąża opłatami podmioty odpowiadające za niezgodność lub może obciążyć opłatami podmiot mający w posiadaniu lub przechowujący towary w chwili przeprowadzania kontroli urzędowych, w celu pokrycia wydatków wynikających z dodatkowych kontroli urzędowych. Normalne działania kontrolne są rutynowymi działaniami kontrolnymi wymaganymi na podstawie prawa wspólnotowego lub krajowego, w szczególności są to działania określone w planie przewidzianym w art. 41. Działania przekraczające normalne działania kontrolne obejmują obejmują pobieranie i analizę próbek jak również inne kontrole, które są niezbędne do sprawdzenia zakresu problemu, w celu sprawdzenia czy podjęto prawidłowe działania lub w celu wykrycia i/lub udowodnionej niezgodności.

Artykuł 29

Poziom wydatków

Przy ustalaniu poziomu wydatków określonych w art. 28, uwzględnia się zasady ustanowione w art. 27.

▼B

ROZDZIAŁ VII:

POZOSTAŁE PRZEPISY

Artykuł 30

Urzędowa certyfikacja

1. Bez uszczerbku dla wymagań dotyczących urzędowej certyfikacji przyjętych do celów zdrowia zwierząt i ich dobrostanu, zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3 mogą być przyjęte wymagania dotyczące:

a) okoliczności w których wymagana jest urzędowa certyfikacja;

b) wzorów świadectw;

c) kwalifikacji pracowników dokonujących certyfikacji;

d) zasad jakie mają być przestrzegane w celu zapewnienia wiarygodnej certyfikacji, łącznie z elektroniczną certyfikacją;

e) procedur jakie mają być stosowane w przypadku wycofania świadectw oraz w przypadku zastąpienia świadectw;

f) przesyłek, które są dzielone na mniejsze przesyłki lub które są mieszane z innymi przesyłkami;

g) dokumentów, które muszą towarzyszyć towarom po przeprowadzeniu kontroli urzędowych.

2. W przypadku gdy wymagana jest urzędowa certyfikacja zapewnia się aby:

a) istniało powiązanie pomiędzy świadectwem a przesyłką;

b) informacje w świadectwie były dokładne i autentyczne.

3. Każdy wzór świadectwa łączy, tam gdzie jest to stosowne, wymagania dotyczące urzędowej certyfikacji pasz i żywności z innymi wymaganiami w zakresie urzędowej certyfikacji.

Artykuł 31

Wpis do rejestru/zatwierdzenie zakładów przedsiębiorstwa paszowego i żywnościowego

1. a) Właściwe organy ustanawiają procedury które mają być stosowane przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe przy składaniu wniosku o wpis do rejestru ich zakładów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004, dyrektywą 95/69/WE lub z przyszłymi rozporządzeniami dotyczącymi higieny pasz;

   b) Właściwe organy opracowują i uaktualniają wykaz podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe, które zostały wpisane do rejestru. W przypadku gdy taki wykaz już istnieje do innych celów, może być wykorzystywany również do celów niniejszego rozporządzenia.

2. a) Właściwe organy ustanawiają procedury które mają być stosowane przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe przy składaniu wniosku o zatwierdzenie ich zakładów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004, rozporządzeniem (WE) nr 854/2004, dyrektywą 95/69/WE lub z przyszłymi rozporządzeniami dotyczącymi higieny pasz.

   b) Po otrzymaniu wniosku o zatwierdzenie od podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe właściwy organ składa wizytę na miejscu.

▼B

c) Właściwy organ zatwierdza zakład do celów określonej działalności jedynie wtedy, gdy podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe wykazał, że spełnia odpowiednie wymagania prawa paszowego i żywnościowego.

d) Właściwy organ może udzielić warunkowego zatwierdzenia jeżeli stwierdzi że zakład spełnia wszystkie wymagania w zakresie infrastruktury i wyposażenia. Właściwy organ udziela bezwarunkowego zatwierdzenia jedynie wtedy gdy z nowej kontroli urzędowej zakładu, przeprowadzonej w ciągu trzech miesięcy od chwili udzielenia zatwierdzenia warunkowego, wynika że zakład spełnia inne odpowiednie wymagania prawa paszowego lub żywnościowego. Jeżeli dokonano wyraźnego postępu, ale zakład nadal nie spełnia wszystkich odpowiednich wymagań, właściwy organ może przedłużyć urzędowe zatwierdzenie. Jednakże zatwierdzenie warunkowe nie może przekraczać łącznie sześciu miesięcy.

e) Właściwy organ poddaje zatwierdzenie zakładu przeglądowi, w przypadku gdy przeprowadza kontrole urzędowe. Jeżeli właściwy organ odkryje poważne braki lub musi wielokrotnie wstrzymywać produkcję w zakładzie a podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe nie jest w stanie przedstawić odpowiednich gwarancji dalszej produkcji, właściwy organ wszczyna procedurę mającą na celu wycofanie zatwierdzenia. Jednakże właściwy organ może zawiesić zatwierdzenie zakładu jeżeli podmiot prowadzący przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe może zagwarantować, że wyeliminuje braki w rozsądnym terminie.

f) Właściwe organy utrzymują uaktualnione wykazy zatwierdzonych zakładów i udostępnia je innym Państwom Członkowskim oraz opinii publicznej w sposób który może być wskazany zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

TYTUŁ III:

LABORATORIA REFERENCYJNE

Artykuł 32

Wspólnotowe laboratoria referencyjne

1. Wspólnotowe laboratoria referencyjne dla pasz i żywności określone w załączniku VII odpowiadają za:

a) przekazywanie krajowym laboratoriom referencyjnym szczegółowych danych dotyczących metod analitycznych, łącznie z metodami porównawczymi;

b) koordynowanie stosowania przez krajowe laboratoria referencyjne metod określonych w lit. a), w szczególności poprzez organizowanie badań porównawczych oraz poprzez zapewnienie odpowiedniego naśladowania takich badań porównawczych zgodnie z międzynarodowo zatwierdzonymi protokołami, gdy takie istnieją;

c) koordynowanie, w swojej dziedzinie kompetencji, praktycznych rozwiązań niezbędnych w celu stosowania nowych metod analitycznych oraz powiadamianie krajowych laboratoriów referencyjnych o postępach w tej dziedzinie;

d) prowadzenie wstępnych i zaawansowanych kursów szkoleniowych na rzecz pracowników krajowych laboratoriów referencyjnych oraz ekspertów z krajów rozwijających się;

e) zapewnianie naukowego i technicznego wsparcia Komisji, w szczególności w przypadkach gdy Państwa Członkowskie kwestionują wyniki analiz;

▼B

f) współpracę z laboratoriami odpowiedzialnymi za dokonywanie analiz pasz i żywności w państwach trzecich.

2. Wspólnotowe laboratoria referencyjne w sektorze zdrowia zwierząt odpowiadają za:

a) koordynowanie metod wykorzystywanych w Państwach Członkowskich do celów rozpoznawania chorób;

b) aktywny udział w diagnozowaniu ognisk choroby w Państwach Członkowskich poprzez przyjmowanie izolatów czynników patogennych do celów potwierdzenia rozpoznania, charakterystyki i badań epizootycznych;

c) ułatwianie szkolenia wstępnego i zaawansowanego ekspertów w dziedzinie diagnozy laboratoryjnej, przy uwzględnieniu harmonizacji technik diagnostycznych w całej Wspólnocie;

d) współpracę w odniesieniu do metod rozpoznawania chorób zwierząt wchodzących w zakres ich kompetencji, z właściwymi laboratoriami w państwach trzecich, w których choroby te są rozpowszechnione;

e) prowadzenie wstępnych i zaawansowanych kursów szkoleniowych na rzecz pracowników krajowych laboratoriów referencyjnych oraz ekspertów z krajów rozwijających się.

3. Artykuł 12 ust. 2 i 3 mają zastosowanie do wspólnotowych laboratoriów referencyjnych.

4. Wspólnotowe laboratoria referencyjne spełniają następujące wymagania. Muszą one

a) dysponować odpowiednio wykwalifikowanymi pracownikami z odpowiednim wyszkoleniem w zakresie technik diagnostycznych i analitycznych stosowanych w dziedzinie ich kompetencji;

b) posiadać sprzęt i produkty niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań;

c) posiadać właściwą infrastrukturę administracyjną;

d) zapewnić, aby ich pracownicy przestrzegali poufnego charakteru niektórych kwestii, wyników badań lub informacji;

e) dysponować dostateczną znajomością międzynarodowych norm i praktyk;

f) posiadać dostępny, stosownie do potrzeb, uaktualniony wykaz dostępnych substancji odniesienia i odczynników oraz uaktualniony wykaz producentów i dostawców takich substancji i odczynników;

g) brać pod uwagę działalność badawczą na poziomie krajowym i wspólnotowym;

h) mieć wyszkolonych pracowników z których mogą skorzystać w sytuacjach nadzwyczajnych występujących we Wspólnocie.

5. Inne wspólnotowe laboratoria referencyjne właściwe w dziedzinach określonych w art. 1 mogą być włączone do załącznika VII zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3. Zgodnie z tą samą procedurą załącznik VII może być uaktualniony.

6. Dodatkowe obowiązki i zadania wspólnotowych laboratoriów referencyjnych mogą być ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

7. Wspólnotowym laboratoriom referencyjnym może być przyznany wkład finansowy Wspólnoty zgodnie z art. 28 decyzji Rady nr 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ([1]).

([1]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

▼B

8. Wspólnotowe laboratoria referencyjne mogą podlegać wspólnotowym kontrolom w celu sprawdzenia zgodności z wymaganiami niniejszego rozporządzenia. Jeżeli kontrole te wykażą, że laboratorium nie spełnia tych wymagań lub nie wypełnia zadań do jakich zostało wyznaczone, mogą być podjęte niezbędne środki zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

9. Ustępy 1–7 stosuje się bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów, w szczególności rozdziału VI rozporządzenia (WE) nr 999/2001 oraz art. 14 dyrektywy 96/23/WE.

Artykuł 33

Krajowe laboratoria referencyjne

1. Państwa Członkowskie zapewniają wyznaczenie jednego lub więcej krajowych laboratoriów referencyjnych dla każdego wspólnotowego laboratoriom referencyjnego określonego w art. 32. Państwo Członkowskie może wyznaczyć laboratorium znajdujące się w innym Państwie Członkowskim lub w Państwie Członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) a jedno laboratorium może być krajowym laboratorium referencyjnym dla więcej niż jednego Państwa Członkowskiego.

2. Te krajowe laboratoria referencyjne:

a) współpracują ze **w**spólnotowymi laboratoriami referencyjnymi w dziedzinie swoich kompetencji;

b) koordynują, w dziedzinie swoich kompetencji, działania laboratoriów urzędowych odpowiedzialnych za analizę próbek zgodnie z art. 11;

c) tam gdzie jest to stosowne, organizują badania porównawcze pomiędzy krajowymi laboratoriami urzędowymi oraz zapewniają odpowiednie późniejsze zastosowanie takich badań porównawczych;

d) zapewniają rozpowszechnianie informacji przekazanych przez **w**spólnotowe laboratorium referencyjne dla właściwego organu i krajowych laboratoriów urzędowych;

e) zapewniają wsparcie naukowe i techniczne dla właściwego organu w zakresie wykonania skoordynowanych planów kontroli przyjętych zgodnie z art. 53;

f) odpowiadają za wykonywanie innych szczególnych obowiązków przewidzianych zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3, bez uszczerbku dla istniejących dodatkowych obowiązków krajowych.

3. Artykuł 12 ust. 2 i 3 ma zastosowanie do krajowych laboratoriów referencyjnych.

4. Państwa Członkowskie przekazują Komisji, właściwemu **w**spólnotowemu laboratorium referencyjnemu oraz innym Państwom Członkowskim, nazwę i adres krajowego laboratorium referencyjnego.

5. Państwa Członkowskie posiadające więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne dla **w**spólnotowego laboratorium referencyjnego muszą zapewnić ściślą współpracę tych laboratoriów krajowych, tak aby zapewnić efektywną koordynację między nimi, z innymi krajowymi laboratoriami oraz ze **w**spólnotowym laboratorium referencyjnym.

6. Dodatkowe obowiązki i zadania krajowych laboratoriów referencyjnych mogą być ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

7. Ustępy 1–5 stosuje się bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów, w szczególności rozdziału VI rozporządzenia (WE) nr 999/2001 oraz art. 14 dyrektywy 96/23/WE.

▼B

TYTUŁ IV:

POMOC I WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA W DZIEDZINIE PASZ I ŻYWNOŚCI

Artykuł 34

Zasady ogólne

1. W przypadku gdy wynik kontroli urzędowych pasz i żywności wymaga podjęcia działań w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, właściwe organy zainteresowanego Państwa Członkowskiego zapewniają sobie wzajemnie pomoc administracyjną.

2. Właściwe organy udzielają pomocy administracyjnej na wniosek lub spontanicznie gdy tok postępowania tego wymaga. Pomoc administracyjna może obejmować, tam gdzie jest to stosowne, udział w kontrolach na miejscu, które przeprowadza właściwy organ innego Państwa Członkowskiego.

3. Artykuł 35–40 pozsotają bez uszczerbku dla krajowych przepisów mających zastosowanie do udostępniania dokumentów będących przedmiotem, lub które odnoszą się do postępowania sądowego lub przepisów mających na celu ochronę interesów handlowych osób fizycznych lub prawnych.

Artykuł 35

Instytucje wyznaczone do kontaktów

1. Każde Państwo Członkowskie wskazuje jedną lub więcej instytucję wyznaczoną do kontaktów aby odpowiednio utrzymywała łączność z instytucjami wyznaczonymi do kontaktów przez inne Państwa Członkowskie. Zadaniem instytucji wyznaczonych do kontaktów jest wspieranie i koordynowanie łączności pomiędzy właściwymi organami, w szczególności w zakresie przekazywania i przyjmowania wniosków o udzielenie pomocy.

2. Państwa Członkowskie powiadomiają Komisję i inne Państwa Członkowskie o wszystkich stosownych danych szczegółowych dotyczących wskazanych przez nie instytucji wyznaczonych do kontaktów oraz o wszelkich zmianach tych danych.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1, wskazanie instytucji wyznaczonych do kontaktów nie stoi na przeszkodzie bezpośrednim kontaktom, wymianie informacji lub współpracy pomiędzy pracownikami właściwych organów w różnych Państwach Członkowskich.

4. Właściwe organy do których ma zastosowanie dyrektywa Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych(*) odpowiednio utrzymują łączność z organami funkcjonującymi na podstawie niniejszego tytułu.

Artykuł 36

Pomoc na wniosek

1. Po otrzymaniu uzasadnionego wniosku, właściwy organ, do którego kierowany jest wniosek zapewnia, aby właściwemu organowi wnioskującemu zostały przekazane wszystkie niezbędne informacje i dokumenty umożliwiające mu sprawdzenie, w zakresie swojej właściwości, zgodności z prawem paszowym i żywnościowym. Do tego celu właściwy organ, do którego kierowany jest wniosek zapewnia przepro-

▼B

wadzenie wszelkich postępowań administracyjnych niezbędnych do uzyskania takich informacji lub dokumentów.

2. Informacje i dokumenty przewidziane na postawie ust. 1 są przesyłane bez nieuzasadnionej zwłoki. Dokumenty mogą być przekazane w formie oryginałów lub mogą być przekazane ich kopie.

3. Za zgodą organu wnioskującego i organu, do którego kierowany jest wniosek, pracownicy wyznaczeni przez organ wnioskujący mogą być obecni w trakcie postępowań administracyjnych.

Postępowania takie zawsze są prowdzone przez pracowników organu, do którego kierowany jest wniosek.

Pracownicy organu wnioskującego nie mogą, z własnej inicjatywy, wykonywać uprawnień do prowadzenia postępowań powierzonych urzędnikom organu, do którego kierowany jest wniosek. Pracownicy ci mają jednakże dostęp, poprzez swoich pośredników i jedynie do celów przeprowadzanego postępowania administracyjnego, do tych samych pomieszczeń i dokumentów, do których mają dostęp urzędnicy organu, do którego kierowany jest wniosek.

4. Pracownicy organu wnioskującego obecni w innym Państwie Członkowskim zgodnie z art. 3 muszą w każdej chwili być w stanie przedstawić pisemne upoważnienie określające ich tożsamość i funkcje urzędowe.

Artykuł 37

Pomoc udzielona bez wniosku

1. Gdy właściwy organ dowie się o niezgodności oraz jeżeli ta niezgodność może mieć skutki dla innego Państwa lub Państw Członkowskich, organ ten przekazuje taką informację niezwłocznie i bez uprzedniego wniosku innemu Państwu lub Państwom Członkowskim.

2. Państwa Członkowskie otrzymujące takie informacje bada sprawę i powiadamia Państwo Członkowskie, które przekazało informacje o wynikach tego badania oraz, tam gdzie jest to stosowne, o wszelkich podjętych środkach.

Artykuł 38

Pomoc podejmowana w przypadku niezgodności

1. Jeżeli w trakcie kontroli urzędowej przeprowadzonej w miejscu przeznaczenia towarów lub w trakcie ich transportu, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia ustali, że towary nie są zgodne z prawem paszowym lub żywnościowym, w taki sposób, że stwarzają zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt albo stanowią poważne naruszenie prawa paszowego lub żywnościowego, organ ten bezzwłocznie kontaktuje się z właściwym organem Państwa Członkowskiego miejsca wysyłki.

2. Właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca wysyłki bada sprawę, podejmuje wszelkie niezbędne środki i zawiadamia właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia o charakterze przeprowadzonego badania oraz kontroli urzędowych, podjętych decyzjach oraz przyczynach takich decyzji.

3. Jeżeli właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia ma powód sądzić, iż takie środki są nieodpowiednie, właściwe organy obydwu Państw Członkowskich razem poszukują sposobów oraz środków poprawy sytuacji łącznie z, jeżeli jest to właściwe, wspólnymi inspekcjami na miejscu przeprowadzanymi zgodnie z art. 36 ust. 3 i 4. Właściwe organy obydwu Państw Członkowskich powiadamiają Komisję jeżeli nie są w stanie uzgodnić właściwych środków.

▼B

Artykuł 39

Stosunki z państwami trzecimi

1. Gdy właściwy organ otrzymuje informacje od państwa trzeciego wskazujące niezgodność i/lub zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt, organ ten przekazuje te informacje dalej do właściwych organów w innych Państwach Członkowskich jeżeli uznaje, że mogą one być zainteresowane tymi informacjami lub jeżeli o nie wnioskują. Właściwy organ przekazuje takie informacje Komisji w każdym przypadku, gdy są one przydatne na poziomie wspólnotowym.

2. Jeżeli państwo trzecie zaciągnęło prawne zobowiązanie do udzielenie pomocy wymaganej do zebrania dowodów o nieprawidłowym charakterze transakcji, które są lub wydają się być sprzeczne z właściwym prawem paszowym i żywnościowym, informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być przekazane do tego państwa trzeciego, za zgodą właściwych organów które dostarczyły te informacje, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do przekazywania danych osobowych do państw trzecich.

Artykuł 40

Skoordynowana pomoc i działania następcze Komisji

1. Komisja bezzwłocznie przystępuje do koordynacji działań podjętych przez Państwa Członkowskie gdy, w wyniku informacji uzyskanych od Państw Członkowskich lub z innych źródeł, dowiaduje się o działaniach, które są, lub wydają się być, sprzeczne z prawem paszowym lub żywnościowym, a które pozostają w sferze zainteresowań na poziomie wspólnotowym, w szczególności, gdy:

a) działania takie mają, lub mogą mieć, skutki w kilku Państwach Członkowskich;

b) okazuje się, że podobne działania zostały przeprowadzone w kilku Państwach Członkowskich;

lub

c) Państwa Członkowskie nie są w stanie uzgodnić właściwych działań wobec niezgodności.

2. Gdy kontrole urzędowe w miejscu przeznaczenia wykazują powtarzającą się niezgodność lub inne zagrożenia dla ludzi, roślin lub zwierząt pochodzące bezpośrednio lub poprzez środowisko od paszy lub żywności, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia powiadamia bezzwłocznie Komisję oraz właściwe organy innych Państw Członkowskich.

3. Komisja może:

a) we współpracy z zainteresowanym Państwem Członkowskim wysłać zespół inspekcyjny w celu przeprowadzenia kontroli urzędowej na miejscu;

b) zobowiązać właściwy organ Państwa Członkowskiego wysyłki do zintensyfikowania kontroli urzędowych oraz do przedstawienia sprawozdania dotyczącego podjętych środków.

4. W przypadku gdy środki przewidziane w ust. 2 i 3 zostają podjęte przez przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe w związku z powtarzającą się niezgodnością, właściwy organ nakłada na dane przedsiębiorstwo wszystkie wydatki wynikające z tych środków.

▼B

TYTUŁ V

PLANY KONTROLI

Artykuł 41

Wieloletnie krajowe plany kontroli

W celu zapewnienia efektywnego wykonania art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, reguł dotyczących zdrowia zwierząt i ich dobrostanu oraz art. 45 niniejszego rozporządzenia, każde Państwo Członkowskie przygotowuje jeden zintegrowany wieloletni krajowy plan kontroli.

Artykuł 42

Zasady przygotowywania wieloletnich krajowych planów kontroli

1. Państwa Członkowskie

a) wykonują po raz pierwszy plan określony w art. 41 nie później niż do dnia 1 stycznia 2007 r.;

oraz

b) regularnie uaktualniają ten plan w świetle rozwoju sytuacji;

oraz

c) przekazują Komisji ostateczną wersję planu na jej wniosek.

2. Każdy wieloletni plan kontroli zawiera informacje ogólne dotyczące struktury i organizacji systemów kontroli pasz i żywności oraz systemów kontroli zdrowia zwierząt i ich dobrostanu w zainteresowanym Państwie Członkowskim oraz informacje w szczególności dotyczące:

a) celów strategicznych planu i w jaki sposób uszeregowania kontroli pod względem pierwszeństwa oraz alokacja zasobów odzwierciedla te cele;

b) sklasyfikowania ryzyka danych działań;

c) wyznaczenia właściwych organów i ich zadań na poziomie centralnym, regionalnym i lokalnym oraz dotyczące zasobów udostępnionych tym organom;

d) ogólnej organizacji i zarządzania kontrolami urzędowymi na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, łącznie z kontrolami urzędowymi w poszczególnych zakładach;

e) systemów kontroli zastosowanych do różnych sektorów oraz koordynacji różnych usług właściwych organów odpowiedzialnych za kontrole urzędowe w tych sektorach;

f) tam gdzie jest to stosowne, delegowania zadań na rzecz organów kontrolnych;

g) metod mających na celu zapewnienie zgodności z kryteriami operacyjnymi z art. 4 ust. 2;

h) szkolenia pracowników przeprowadzających kontrole urzędowe określonych w art. 6;

i) udokumentowanych procedur określonych w art. 8 i 9;

j) organizacji i funkcjonowania planów awaryjnych odnoszących się do chorób przenoszonych przez zwierzęta lub pokarm, przypadków zanieczyszczenia pasz i żywności albo innych zagrożeń dla zdrowia ludzi;

k) organizacji współpracy i pomocy wzajemnej.

▼B

3. Wieloletnie krajowe plany kontroli mogą być dostosowywane w trakcie ich wykonywania. Zmiany mogą być dokonywane w świetle lub w celu uwzględnienia czynników obejmujących:

a) nowe przepisy;

b) zagrożenie nowymi chorobami lub inne zagrożenia dla zdrowia;

c) istotne zmiany w strukturze, zarządzaniu lub funkcjonowaniu właściwych organów krajowych;

d) wyniki kontroli urzędowych Państw Członkowskich;

e) wyniki wspólnotowych kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 45;

f) jakiekolwiek zmiany wytycznych określonych w art. 43;

g) wyniki badań naukowych;

h) wyniki audytów przeprowadzonych przez państwo trzecie w Państwie Członkowskim.

Artykuł 43

Wytyczne dotyczące wieloletnich krajowych planów kontroli

1. Wieloletnie krajowe plany kontroli określone w art. 41 uwzględniają wytyczne, które mają być sporządzone przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 2. Wytyczne w szczególności:

a) wspierają spójne, wszechstronne i zintegrowane podejście do kontroli urzedowych pasz i żywności, przepisów dotyczących zdrowia zwierząt i ich dobrostanu oraz obejmują wszystkie sektory i wszystkie etapy łańcucha paszowego i żywnościowego, łącznie z przywozem i wprowadzaniem;

b) określają oparte na stopniu zagrożenia priorytety i kryteria klasyfikacji ryzyka danych działań oraz najskuteczniejsze procedury kontrolne;

c) określają inne priorytety oraz najskuteczniejsze procedury kontrolne;

d) określają etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji pasz i żywności, łącznie z wykorzystaniem pasz, które zapewni najbardziej wiarygodne i indykatywne informacje dotyczące zgodności z prawem paszowym i żywnościowym;

e) wspierają przyjęcie najlepszych praktyk na wszystkich poziomach systemu kontroli;

f) wspierają rozwój skutecznych kontroli systemów śledzenia pochodzenia;

g) przekazują wskazówki dotyczące rozwoju systemów rejestrowania wykonania i wyników działań kontrolnych;

h) odzwierciedlają właściwe normy organów międzynarodowych oraz zalecenia odnoszące się do organizacji i funkcjonowania służb urzędniczych;

i) ustanawiają kryteria dotyczące przeprowadzania audytów określonych w art. 4 ust. 6;

j) określają strukturę sprawozdań rocznych wymaganych na mocy art. 44 oraz informacje jakie należy zamieścić w takich sprawozdaniach;

k) wskazują główne wskaźniki realizacji, które mają być zastosowane przy dokonywaniu oceny wieloletnich krajowych planów kontroli.

2. W miarę potrzeby, wytyczne są dostosowywane w świetle analizy sprawozdań rocznych, które Państwa Członkowskie przedkładają zgodnie z art. 44 lub w świetle kontroli wspólnotowych przeprowadzonych zgodnie z art. 45.

▼B

Artykuł 44

Roczne sprawozdanie

1. Rok po rozpoczęciu wykonywania wieloletnich krajowych planów kontroli, a następnie corocznie, Państwa Członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie wskazujące:

a) wszystkie zmiany dokonane w wieloletnich krajowych planów kontroli mające na celu uwzględnienie czynników określonych w art. 42 ust. 3;

b) wyniki kontroli i audytów przeprowadzonych w latach ubiegłych na podstawie postanowień wieloletnich krajowych planów kontroli;

c) rodzaj i liczbę przypadków zidentyfikowanej niezgodności;

d) działania mające na celu efektywne funkcjonowanie wieloletnich krajowych planów kontroli, łącznie z działaniami wykonawczymi i ich wynikami.

2. W celu wspierania spójnego sposobu ujęcia danych w tym sprawozdaniu, w szczególności ujęcia wyników kontroli urzędowych, informacje określone w ust. 1 uwzględniają wytyczne, które mają być sporządzone przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 2.

3. Państwa Członkowskie kończą przygotowywanie swoich sprawozdań i przekazują je Komisji, w ciągu sześciu miesięcy od końca roku do którego sprawozdanie się odnosi.

4. W świetle sprawozdań określonych w ust. 1, wyników wspólnotowych kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 45 oraz wszelkich innych istotnych informacji, Komisja sporządza roczne sprawozdanie dotyczące ogólnego funkcjonowania kontroli urzędowych w Państwach Członkowskich. Sprawozdanie to może, tam gdzie jest to stosowne, zawierać zalecenia dotyczące:

a) ewentualnych ulepszeń systemów kontroli urzędowych i audytów w Państwach Członkowskich, obejmujących ich zakres, zarządzanie i wykonanie;

b) szczególnych działań kontrolnych odnoszących się do sektorów lub działań, niezależnie od tego czy te sektory lub działania są objęte wieloletnimi krajowymi planami kontroli;

c) skoordynowanych planów mających na celu odniesienie się do kwestii będących przedmiotem szczególnego zainteresowania.

5. Wieloletnie krajowe plany kontroli oraz związane z nimi wytyczne są, tam gdzie jest to stosowne, dostosowywane na podstawie konkluzji oraz zaleceń zawartych w sprawozdaniu Komisji.

6. Komisja przedkłada swoje sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz podaje je do publicznej wiadomości.

TYTUŁ VI

DZIAŁALNOŚĆ WSPÓLNOTOWA

ROZDZIAŁ I:

KONTROLE WSPÓLNOTOWE

Artykuł 45

Kontrole wspólnotowe w Państwach Członkowskich

1. Eksperci Komisji przeprowadzają ogólne i szczegółowe audyty w Państwach Członkowskich. Komisja może powołać ekspertów

▼B

z Państw Członkowskich do udzielania pomocy swoim własnym ekspertom. Generalne i szczegółowe audyty organizowane są we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich. Audyty przeprowadza się na formalnych podstawach. Ich głównym celem, ogólnie, jest zweryfikowanie, czy urzędowe kontrole mające miejsce w Państwach Członkowskich odbywają się zgodnie z wieloletnim planem krajowych kontroli określonym w art. 41 oraz w zgodzie z prawem wspólnotowym. W tym celu, oraz aby zwiększyć efektywność i skuteczność audytów, Komisja może, przed przeprowadzeniem takich audytów, wnosić do Państw Członkowskich o jak najszybsze dostarczenie aktualnych kopii planów krajowej kontroli.

2. Szczegółowe audyty i inspekcje w jednym lub w kilku szczególnych obszarach mogą uzupełniać ogólne audyty. Te szczegółowe audyty i inspekcje służą w szczególności:

a) weryfikacji wprowadzania w życie wieloletnich planów kontroli krajowych, prawa paszowego i żywnościowego oraz ustawodawstwa dotyczącego zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz moga zawierać, gdy jest to właściwe, inspekcje na miejscu urzędowych służb i administracji audytowanego sektora;

b) weryfikacji funkcjonowania i organizacji właściwych organów;

c) dochodzenia ważnych i powracających problemów w Państwach Członkowskich;

d) dochodzenia sytuacji wyjątkowych, pojawiających się problemów lub nowych postępów w Państwach Członkowskich.

3. Komisja sporządza sprawozdanie ustaleń z każdej dokonanej kontroli. Sprawozdanie to, jeżeli jest to właściwe, zawiera zalecenia dla Państw Członkowskich dotyczące zwiększenia zgodności z prawem paszowym i prawem żywnościowym oraz zasadami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt. Komisja udostępnia publicznie swoje sprawozdania. W przypadku sprawozdań dotyczących kontroli przeprowadzanych w Państwie Członkowskim, Komisja przedstawia właściwym organom projekt sprawozdania aby przedstawiły one swoje uwagi, uwzględnia te uwagi w końcowym sprawozdaniu oraz publikuje uwagi właściwego organu wraz z końcowym sprawozdaniem.

4. Komisja ustanawia roczny program kontroli, przedstawiając go wcześniej Państwom Członkowskim, oraz przedkłada sprawozdanie dotyczace jego wyników. Komisja może zmienić program, uwzględniając postęp w zakresie pasz i bezpieczeństwa żywności, zdrowia zwierząt, dobrostanu zwierząt oraz zdrowia roślin.

5. Państwa Członkowskie

a) podejmują właściwe działanie w świetle zaleceń wynikających z kontroli Wspólnoty;

b) udzielają niezbędnej pomocy oraz zapewniają wszelką dokumentację oraz inne wsparcie techniczne o które wnioskują eksperci Komisji, w celu umożliwienia im efektywnego i skutecznego przeprowadzenia kontroli;

c) zapewniają, że eksperci Komisji mają dostęp do wszystkich pomieszczeń lub części pomieszczeń oraz do informacji, włączając systemy komputerowe, mających związek z wykonywaniem ich funkcji.

6. Szczegółowe zasady kontroli wspólnotowych w Państwach Członkowskich mogą być ustanowione lub zmienione zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

▼B

Artykuł 46

Kontrole wspólnotowe w państwach trzecich

1. Eksperci Komisji mogą przeprowadzać urzędowe kontrole w państwach trzecich aby zweryfikować, na podstawie informacji określonych w art. 47 ust. 1, zgodność lub równoważność ustawodawstwa państwa trzeciego oraz systemów z prawem paszowym i żywnościowym Wspólnoty oraz prawodawstwem Wspólnoty dotyczącym zdrowia zwierząt. Komisja może powołać ekspertów z Państw Członkowskich do udzielania pomocy swoim własnym ekspertom. Takie urzędowe kontrole dotyczą w szczególności:

a) ustawodawstwa państwa trzeciego;

b) organizacji właściwych organów państwa trzeciego, ich kompetencji oraz zakresu niezależności, nadzoru jakiemu podlegają oraz uprawnień, jakie posiadają do skutecznego wprowadzania wiążącego ustawodawstwa;

c) szkolenia personelu w zakresie przeprowadzania urzędowych kontroli;

d) zasobów, włącznie z urzędzeniami do diagnostyki dostępnych właściwym organom;

e) istnienia i funkcjonowania udokumentowanych procedur kontrolnych oraz systemów kontroli opartych na priorytetach;

f) gdzie jest to stosowne, sytuacji dotyczącej zdrowia zwierząt, chorób odzwierzęcych i zdrowia roślin, oraz procedur powiadamiania Komisji oraz właściwych organów międzynarodowych o ogniskach chorób zwierząt i roślin;

g) zakresu i funkcjonowania urzędowych kontroli przy przywozie zwierząt, roślin oraz ich produktów;

h) zabezpieczeń, jakie państwo trzecie może udzielić dotyczących zgodności, lub równoważności z wymogami Wspólnoty.

2. W celu zwiększenia efektywności i skuteczności kontroli w państwie trzecim, Komisja może, przed przeprowadzaniem takich kontroli, wnioskować od danego państwa trzeciego o informacje określone w art. 47 ust. 1 oraz, gdzie jest to stosowne, o pisemną dokumentację dotyczącą wykonywania takich kontroli.

3. Częstotliwość kontroli wspólnotowych w państwach trzecich zostaje ustalana na podstawie:

a) oceny ryzyka produktu wywożonego do Wspólnoty;

b) przepisów prawodawstwa wspólnotowego;

c) wielkości i charaktru przywozów z danego państwa;

d) wyników już przeprowadzonych kontroli służb Komisji lub innych organów inspekcji;

e) wyników przeprowadzonych kontroli przywozu oraz innych kontroli przez właściwe organy Państw Członkowskich;

f) informacji otrzymanych od Europejskigo Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności lub podobnego urzędu;

g) informacji otrzymanych od uznanych na arenie międzynarodowej organizacji, takich jak Światowa Organizacja Zdrowia, Komisja Codex Alimentarius i Międzynarodowa Organizacja Epizootiologiczna (OIE), lub z innych źródeł;

h) dowodów pojawiającej się choroby lub innych okoliczności mogących powodować zagrożenie zdrowia w przypadku przywozu z państwa trzeciego żywych zwierząt, żywych roślin lub paszy i żywności;

▼B

i) konieczności dochodzenia lub odpowiedzenia na sytuację zagrożenia w danych państwach trzecich.

Kryteria przy określaniu zagrożenia do celów oceny ryzyka określonej w pkt a) ustalane są zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

4. Procedura oraz szczegółowe zasady kontroli w państwach trzecich mogą być ustalane lub zmieniane zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

Zawierają one w szczególności procedury oraz szczegółowe zasady dotyczące:

a) kontroli w państwach trzecich w związku z umową dwustronną;

b) kontroli w innych państwach trzecich.

Zgodnie z tą samą procedura, opłaty za powyżej wspomniane kontrole mogą zostać ustanowione na zasadzie wzajemności.

5. W sytuacji, gdy podczas kontroli wspólnotowej zostanie rozpoznane poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt, Komisja niezwłocznie podejmuje niezbędne środki nadzwyczajne zgodnie z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 lub przepisy ochronne innego właściwego prawodawstwa wspólnotowego.

6. Komisja sporządza sprawozdnie ustaleń z każdej przeprowadzonej kontroli wspólnotowej. Jej sprawozdanie, gdy jest to właściwe, zawiera zalecenia. Komisja udostępnia publicznie swoje sprawozdania.

7. Komisja wcześniej przedstawia swoje programy kontroli w państwach trzecich Państwom Członkowskim i sporządza sprawozdanie dotyczące wyników. Komisja może zmienić program uwzględniając postęp w zakresie pasz, bezpieczeństwa żywności, zdrowia zwierząt i zdrowia roślin.

ROZDZIAŁ II:

WARUNKI PRZYWOZU

Artykuł 47

Ogólne warunki przywóz

1. Komisja jest odpowiedzialna za wnioskowanie do państw trzecich zamierzających wwozić towary do Wspólnoty o przedstawienie dokładnych i aktualnych informacji dotyczących ogólnej organizacji i zarządzania systemów kontroli sanitarnej:

a) wszelkich sanitarnych lub fitosanitarnych regulacji przyjętych lub wnioskowanych w ramach jego terytorium;

b) wszelkich procedur przeprowadzania kontroli i inspekcji, produkcji i kwarantanny, zatwierdzonych procedur dotyczących tolerancji na pestycydy oraz dodatków do żywności obowiazujących na jego terytorium;

c) procedur oceny ryzyka, uwzględnianych czynników, jak również ustalania właściwego poziomu ochrony sanitarnej i fitosanitarnej;

d) gdzie jest to stosowne, uzupełnień w następstwie zaleceń wydanych na mocy kontroli określonych w art. 46.

2. Informacje określone w ust. 1 są proporcjonalne do charakteru towarów i mogą uwzględniać szczególną sytuację i strukturę państwa trzeciego oraz charakter produktów wywożonych do Wspólnoty. Ich zakres obejmuje co najmniej towary przeznaczone do wywozu do Wspólnoty.

3. Informacje określone w ust. 1 i 2 mogą również odnosić się do:

▼B

a) wyników krajowych kontroli przeprowadzanych na towarach przeznaczonych do wywozu do Wspólnoty;

b) istotnych zmian w strukturze i funkcjonowaniu właściwych systemów kontroli, w szczególności aby spełnić wymogi i zalecenia Wspólnoty.

4. W sytuacji, gdy państwo trzecie nie przedstawia takich informacji lub gdy te informacje są niewłaściwe, mogą zostać ustanowione szczególne warunki przywozu zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3 na określony przypadek i na ściśle określony czas po przeprowadzeniu konsultacji z danym państwem trzecim.

5. Wytyczne, określające jak informacje określone w ust. 1, 2 i 3 zostają sporządzane i przedstawiane Komisji, oraz również jak środki przejściowe określające czas dla państw trzecich na przygotowanie takich informacji, zostają ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 2.

Artykuł 48

Szczególne warunki przywozu

1. W zakresie, w którym warunki oraz szczegółowe procedury obowiązujące podczas przywozu towarów z państw trzecich lub ich regionów nie są przewidziane w prawie wspólnotowym, w szczególności rozporządzeniem (WE) nr 854/2004, są one, gdy jest to konieczne, ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

2. Warunki oraz szczegółowe procedury określone w ustępie 1 mogą zawierać:

a) ustalenie wykazu państw trzecich z których szczególne produkty mogą być przyworzone do jednego z terytoriów określonych w załączniku I;

b) ustalenie wzorów świadectw towarzyszących wysyłce;

c) szczególne warunki przywozu, uzależnione od rodzaju produktu lub zwierzęcia oraz związanego z nimi ewentualnego ryzyka.

3. Państwa trzecie znajdują się w wykazie określonym w ust. 2 lit. a) wyłącznie, gdy ich właściwe organy zapewniają właściwe gwarancje w zakresie zgodności lub równoważności z prawem paszowym i żywnościowym oraz zasadami dotyczącymi zdrowia zwierząt.

4. Podczas sporządzania i aktualizowania tych wykazów należy szczególnie uwzględnić następujące kryteria:

a) ustawodawstwo państwo trzeciego w danym sektorze;

b) strukturę i organizację właściwego organu państwa trzeciego oraz jego służb kontrolnych, jak również kompetencje im przyznane oraz gwarancje jakie mogą być zapewnione w odniesieniu do wprowadzenia w życie danego ustawodawstwa;

c) istnienie właściwej urzędowej kontroli;

d) prawidłowość oraz szybkość informacji dostarczonej przez państwo trzecie dotyczącej istnienia zagrożenia w paszy, żywności, oraz w żywych zwierzętach;

e) gwarancje udzielone przez państwo trzecie, że:

   i) warunki stosowane w odniesieniu do zakładów, z których pasza i żywność może być przywożona do Wspólnota spełniają lub są równoważne warunkom prawa paszowego i żywnościowego Wspólnoty;

   ii) wykaz takich zakładów zostaje sporządzony i uaktualniany;

▼B

iii) wykaz zakładów oraz jego uaktualnione wersje są przedstawiane bezzwłocznie Komisji;

iv) zakłady są przedmiotem regularnych i skutecznych kontroli właściwego organu państwa trzeciego.

5. Podczas przyjmowania szczególnych warunków przywozu określonych w ust. 2 lit. c), uwzględnia się informacje, że dane państwo trzecie przedstawiło, w miarę potrzeby, wyniki kontroli wspólnotowej przeprowadzonej w takim państwie trzecim. Szczególne warunki przywozu mogą zostać ustanowione dla pojedynczego produktu lub dla grupy produktów. Mogą one mieć zastosowanie do pojedynczego państwa trzeciego, regionów państwa trzeciego, lub do grupy państw trzecich.

Artykuł 49

Równoważność

1. Po wprowadzeniu w życie umowy ustanawiającej ekwiwalencję norm, lub po przeprowadzeniu zadowalającego audytu, może zostać podjęta decyzja, zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3, uznająca że środki które państwa trzecie lub ich regiony stosują na określonych obszarach zapewniają gwarancje równoważne do tych stosowanych we Wspólnocie, w przypadku gdy państwa trzecie dostarczają obiektywne dowody w tym zakresie.

2. Decyzja określona w ust. 1 określa zasady regulujące przywóz z tego państwa trzeciego lub regionu państwa trzeciego.

Warunki mogą zawierać:

a) rodzaj i treść świadectw, które muszą towarzyszyć produktom;

b) szczególne wymagania mające zastosowanie do przywozu do Wspólnoty;

c) gdy jest to konieczne, procedury sporządzania i zmieniania wykazów regionów lub zakładów z których dopuszczony jest przywóz.

3. Decyzja określona w ust. 1 traci moc zgodnie z tą samą procedurą oraz bezzwłocznie, gdy jakikolwiek warunek uznawania równoważności ustanowiony w momencie jej przyjęcia przestaje być spełniony.

Artykuł 50

Wsparcie dla krajów rozwijających się

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3 następujące środki mogą zostać przyjęte i utrzymane przez okres w którym wywołują dający się udowodnić skutek zapewniający, że te kraje rozwijające się są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia:

a) okresowe wprowadzenie wymogów określonych w art. 47 i 48 dla produktów wywożonych do Wspólnoty. Postęp w spełnianiu tych wymogów zostaje oceniony oraz wzięty pod uwagę przy określaniu potrzeby określonych czasowo zwolnień z przestrzegania całości lub części wymogów. Okresowe wprowadzenie również uwzględnia postęp w budowaniu zdolności instytucjonalnej określonej w ust. 2;

b) pomoc przy dostarczaniu informacji określonych w art. 47, gdy jest wymagana przez ekspertów Wspólnoty;

c) wspieranie wspólnych projektów między krajami rozwijającymi się a Państwami Członkowskimi;

d) rozwój wytycznych dotyczących pomocy krajom rozwijającym się przy organizowaniu urzędowych kontroli produktów wywożonych do Wspólnoty;

▼B

e) wysyłanie ekspertów Wspólnoty do krajów rozwijających się w celu udzielania pomocy podczas organizowania urzędowych kontroli;

f) uczestniczenie personelu przeprowadzającego kontrole z krajów rozwijających się w szkoleniach określonych w art. 51.

2. W związku z Polityką Współpracy na rzecz Rozwoju Wspólnoty, Komisja ogólnie wspiera kraje rozwijające się w zakresie paszy i bezpieczeństwa żywności a w szczególności w utrzymywaniu zgodności z paszowymi i żywnościowymi standardami, w celu zbudowania zdolności instytucjonalnej wymaganej do spełnienia wymagań określonych w art. 5, 12, 47 i 48.

ROZDZIAŁ III:

SZKOLENIE PERSONELU PRZEPROWADZAJĄCEGO KONTROLE

Artykuł 51

Szkolenie personelu przeprowadzającego kontrole

1. Komisja może organizować kursy szkoleniowe dla personelu właściwych organów Państw Członkowskiech odpowiedzialnego za urzędowe kontrole określone w niniejszym rozporządzeniu. Te kursy szkoleniowe służą rozwojowi ujednoliconego podejścia do urzędowych kontroli w Państwach Członkowskich. Mogą one zawierać szkolenia w zakresie:

a) wspólnotowego prawa paszowego i żywnościowego oraz zasad dotyczących zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;

b) metod i technik kontroli, takich jak przeprowadzanie audytów systemów, które podmioty gospodarcze utworzyły w celu dostosowania się do prawa paszowego i żywnościowego, zasad dotyczących zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;

c) przeprowadzanych kontroli towarów przywożony do Wspólnoty;

d) wytwarzania paszy i żywności, metod i technik przetwarzania i wprowadzania do obrotu.

2. Kursy szkoleniowe określone w ust. 1 mogą przyjmować uczestników z państw trzecich, w szczególności z krajów rozwijających się.

3. Szczegółowe zasady organizowania kursów szkoleniowych mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

Rozdział IV:

Pozostała działalność wspólnotowa

Artykuł 52

Kontrole państw trzecich w Państwach Członkowskich

1. Eksperci Komisji mogą, na wniosek i we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich, udzielać pomocy Państwom Członkowskim podczas kontroli przeprowadzanych przez państwa trzecie.

2. W takich przypadkach, Państwa Członkowskie na których terytorium państwo trzecie ma przeprowadzić kontrole powiadamiają Komisję o planowaniu, zakresie, dokumentacji oraz o wszelkich innych istotnych informacjach umożliwiających Komisji skuteczny udział w kontroli.

3. Udzielanie pomocy przez Komisje ma służyć w szczególności:

▼B

a) wyjaśnieniu prawa paszowego i żywnościowego Wspólnoty oraz zasad dotyczących zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;

b) przekazywaniu informacji oraz danych dostępnych na poziomie wspólnotowym, które mogą być przydatne podczas kontroli przeprowadzanej przez państwo trzecie;

c) zapewnieniu ujednolicenia w odniesieniu do kontroli przeprowadzanych przez państwa trzecie.

Artykuł 53

Skoordynowane plany kontroli

Komisja może zalecać skoordynowane plany zgodnie z procedurą, określoną w art. 62 ust. 2. Do tych planów zalicza się:

a) organizowane corocznie zgodnie z programem;

oraz

b) gdy uważa się to za niezbędne, organizowane na podstawie *adhoc*, w szczególności w związku z rozpowszechnianiem się zagrozenia w paszy, żywności lub zwierzętach.

TYTUŁ VII

ŚRODKI WYKONAWCZE

ROZDZIAŁ I:

KRAJOWE ŚRODKI WYKONAWCZE

Artykuł 54

Działanie w przypadku niezgodności

1. W sytuacji, gdy właściwy organ wykryje niezgodności, podejmuje on działanie zapewniające, że podmiot gospodarczy zastosuje środki zaradcze. Podczas decydowania, jakie podjąć działanie, właściwy organ uwzględnia rodzaj niezgodności oraz poprzednie dane podmiotu gospodarczego w zakresie niezgodności.

2. Działanie takie zawiera, gdzie jest to stosowne, następujące środki:

a) nałożenie procedur sanitarnych lub podjęcie wszelkich innych działań uważanych za niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa paszy lub żywności lub zgodności z prawem paszowym i żywnosciowym, zasadami dotyczącymi zdrowia zwierząt lub dobrostanem zwierząt;

b) ograniczenie lub zakaz wprowadzania do obrotu, przywozu lub wywozu paszy, żywności lub zwierząt;

c) monitorowanie, oraz w razie konieczności, nakazanie wycofania i/lub zniszczenia paszy lub żywności;

d) upoważnienie do wykorzystania paszy lub żywności do celów innych niż te, do których były początkowo przeznaczone;

e) zawieszenie działania lub zamknięcie całego lub części danego przedsiębiorstwa na właściwy okres czasu;

f) zawieszenie lub wycofanie zatwierdzenia zakładu;

g) środki określone w art. 19 dotyczące przesyłek z państw trzecich;

h) wszelkie inne środki jakie właściwy organ uznaje za właściwe.

▼B

3. Właściwy organ dostarcza danemu podmiotowi gospodarczemu lub przedstawicielowi:

a) pisemne powiadomienie swojej decyzji dotyczącej podejmowanych działań zgodnie z ust. 1, wraz z uzasadnieniem decyzji;

oraz

b) informacje o prawie do odwoływania się od takich decyzji oraz o stosowanej procedurze i terminach.

4. Gdzie jest to stosowne, właściwy organ powiadamia również właściwy organ wysyłającego Państwa Członkowskiego o swojej decyzji.

5. Wszelkie wydatki poniesione na mocy niniejszego artykułu zostają poniesione przez odpowiedzialne przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe.

Artykuł 55

Sankcje

1. Państwa Członkowskie ustanawiają zasady stosowania sankcji obowiązujących w przypadku naruszeń prawa paszowego i żywnościowego oraz innych przepisów wspólnotowych odnoszący się do ochrony zdrowia zwierząt i ich dobrostanu oraz podejmują wszelkie niezbędne środki zapewniające ich wprowadzenie. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają bezwłocznie Komisję o przepisach mających zastosowanie w przypadku naruszeń prawa paszowego i żywnościowego oraz o wszelkich późniejszych zmianach.

Rozdział II:

Wspólnotowe środki wykonawcze

Artykuł 56

Środki ochronne

1. Środki podejmuje się na mocy procedur przewidzianych w art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, gdy:

a) Komisja posiada dowody poważnych braków w systemach kontroli Państw Członkowskich;

oraz

b) gdy takie braki mogą stwarzać potencjalne i szerokie zagrożenie dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub dobrostanu zwierząt, bądź bezpośrednio bądź poprzez środowisko.

2. Środki te są przyjmowane wyłącznie, gdy:

a) kontrole wspólnotowe wykazały i stwierdziły niezgodność z prawodawstwem wspólnotowym;

oraz

b) gdy dane Państwo Członkowskie nie naprawiło sytuacji na wniosek oraz w terminie ustalonym przez Komisję.

▼B

TYTUŁ VIII

DOSTOSOWANIE PRAWODAWSTWA WSPÓLNOTOWEGO

Artykuł 57

Zmiany w dyrektywie 96/23/WE

W dyrektywie 96/23/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Wspólnotowe laboratoria referencyjne określone są we właściwej części załącznika VII rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie urzędowych kontroli przeprowadzanych w celu zapewnienia weryfikacji zgodności z prawem paszowym i żywnościowym, zasadami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (*).

_____

(*) Dz.U. L 351, 2.12.1989, str. 34.”

2) w art. 30, część ust. 1 rozpoczynającego się „Jeżeli takie dodatkowe kontrole wykażą …” oraz kończącego się „…. lub zużyć na inne cele dozwolone przez ustawodawstwo wspólnotowe, bez odszkodowania lub rekompensaty”, otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli takie dodatkowe kontrole wykazują obecność niedozwolonych substancji lub produktów, albo dopuszczone limity zostały przekroczone, mają zastosowanie przepisy art. 19–22 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.”;

3) załącznik V skreśla się.

Artykuł 58

Zmiany w dyrektywie 97/78/WE

W dyrektywie 97/78/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Kontrole weterynaryjne produktów z państw trzecich wprowadzanych na jednym z terytoriów wymienionych w załączniku I przeprowadzane są przez Państwa Członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie urzędowych kontroli przeprowadzanych w celu zapewnienia weryfikacji zgodności z prawem paszowym i żywnościowym, zasadami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (*).

_____

(*) Dz.U. L z 30.4.2004, str. 1.”

2) w art. 2 ust. 2 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) »produkty« oznaczają produkty pochodzenia zwierzęcego określone w dyrektywach 89/662/EWG i 90/425/EWG, w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (*), w dyrektywie Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej zasady zdrowia zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję i wprowadzanie do obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (**) oraz w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ustanawia-

▼B

jącym szczególne zasady organizowania urzędowych kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (***): zawierają one również produkty roślinne określone w art. 19;

_____

(*) Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 808/2003 (Dz.U. L 117 z 13.5.2003, str. 1).

(**) Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 808/2003 (Dz.U. L 117 z 13.5.2003, str. 1).

(***) Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11."

3) w art. 7 ust. 3 słowa „opłaty za inspekcje określone w dyrektywie Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji weterynaryjnych i kontroli objętych dyrektywami 89/662/EWG, 90/425/EWG, 90/675/EWG i 91/496/EWG (zmienionymi i skonsolidowanymi)" zostają zastąpione przez:

„opłaty za inspekcje określone w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004".

4) w art. 10 ust. 1 lit. b) skreśla się następujące wyrazy: „lub, w przypadku przedsiębiorstw zatwierdzonych zgodnie z decyzją Rady 95/408/WE z dnia 22 czerwca 1995 r. w sprawie warunków ustalania, na okres przejściowy, tymczasowych wykazów zakładów państw trzecich, z których Państwom Członkowskim zezwala się na przywóz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów rybołówstwa lub żywych małży, z przedsiębiorstwa, w którym przeprowadzono inspekcję wspólnotową lub inspekcję krajową";

5) w art. 12 skreśla się ust. 9.

6) w art. 15 skreśla się ust. 5.

7) w art. 16 ust. dodaje się ustęp o następującym brzmieniu:

„4. Szczegółowe zasady wprowadzania produktów pochodzenia zwierzęcego do zaopatrzenia załóg i pasażerów międzynarodowych środków transportu, oraz produktów pochodzenia zwierzęcego zamawianych na odległość (na przykład, drogą mailową, telefoniczną lub przez internet) oraz dostarczanych konsumentowi, są ustanawiane zgodnie z art. 25 rozporządzenia (WE) nr 882/2004"

8) skreśla się art. 21;

9) skreśla się art. 23;

10) w art. 24, ust. 1, tiret drugie, słowa „zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. a) i b)" zastępuje się słowami „zgodnie z art. 17".

Artykuł 59

Zmiany w dyrektywie 2000/29/WE

Do dyrektywy 2000/29/WE dodaje się artykuł w następującym brzmieniu:

„Artykuł 27a

Do celów niniejszej dyrektywy oraz bez uszczerbku dla jej art. 21, art. 41–46 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie urzędowych kontroli przeprowadzanych w celu zapewnienia weryfikacji zgodności z prawem paszowym i żywnościowym, zasadami dotyczącymi zdrowia

▼B

zwierząt i dobrostanu zwierząt mają zastosowanie jako właściwe.

(*) Dz.U. L 139 z 30.4.2004.”

Artykuł 60

Zmiany w rozporządzeniu (WE) 854/2004

W rozporządzeniu (WE) 854/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się następujący ustęp:

„1a Niniejsze rozporządzenie jest stosowane jako dodatkowe do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie urzędowych kontroli przeprowadzanych w celu zapewnienia weryfikacji zgodności z prawem paszowym i żywnościowym, zasadami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (*).

(*) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1.”

2) w art. 2:

a) w ust. 1 skreśla się litery a), b), d) i e);

oraz

b) w ust. 2 zostaje dodany następujący akapit:

„ba) rozporządzenie (WE) nr 882/2004.”

3) w art. 3:

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Właściwe organy zatwierdzają zakłady w sytuacji, oraz w sposób określony w art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004”;

oraz

b) ustęp 4 lit. a) i b) i ust. 6 skreśla się.

4) skreśla się artykuł 9;

5) artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 10

W celu zapewnienia jednolitego stosowanie zasad i warunków ustanowionych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i tytule VI, rozdział II, rozporządzenia (WE) nr 882/2004 procedury ustanowione w niniejszym rozdziale mają zastosowanie”

6) w art.11:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwo trzecie znajduje się w wykazach wyłącznie, gdy kontrola wspólnotowa w tym państwie miała miejsce i wykazała, że właściwy organ zapewnił właściwe gwarancje, jak określono w art. 48 ust. 3) rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Jednakże państwo trzecie moze znaleźć się na takich wykazach bez przeprowadzania kontroli wspólnotowej, w sytuacji gdy:

a) zagrożenie ustalone zgodnie z art. 46 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 takich nie uzasadnia;

oraz

▼B

b) jest ustalone, podczas decydowania o dodaniu danego państwa trzeciego do wykazu zgodnie z ust. 1, że pozostałe informacje wskazują, że właściwy organ zapewnił niezbędne gwarancje.";

b) w ust. 4 wstęp otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Podczas sporządzania lub uaktualniania wykazów, szczególnie trzeba uwzględnić kryteria wymienione w art. 46 i 48 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Należy także wziąć pod uwagę:";

oraz

c) w ust. 4 skreśla się litery b)—h);

7) artykuł 14 ust. 2 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b)wszelkie szczególne warunki przywozu ustanowione zgodnie z art. 48 rozporządzenia (WE) nr 882/2004"

8) w art. 18 skreśla się ust. 17–20.

Artykuł 61

Uchylenie aktów wspólnotowych

1. Dyrektywy 70/373/EWG, 85/591/EWG, 89/397/EWG, 93/99/EWG i 95/53/WE oraz decyzje 93/383/EWG, 98/728/WE i 1999/313/WE uchyla się z mocą od dnia 1 stycznia 2006. Dyrektywa 85/73/EWG zostaje uchylona z mocą od dnia 1 stycznia 2008 r.

2. Jednakże przepisy wykonawcze przyjęte na podstawie tych aktów, w szczególności tych określonych załączniku VIII, pozostają w mocy jeżeli nie są one sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, do czasu przyjęcia niezbędnych przepisów na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Odesłania do uchylonych rozporządzeń należy traktować jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ IX

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 62

Procedura komitetu

1. Komisji udziela pomoc Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 lub, w sprawach głównie związanych ze zdrowiem roślin, Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin utworzony decyzją Rady 76/894/EWG ([1]).

2. W przypadku gdy przywołuje się ten ustęp, stosowany jest art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, przy uwzględnieniu przepisów jej art. 8.

3. W przypadku gdy przywołuje się ten ustęp, stosowany jest art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, przy uwzględnieniu przepisów jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi 3 miesiące.

4. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny

([1]) Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 25.

▼B

Artykuł 63

Środki wykonawcze i przejściowe

1. Środki wykonawcze i przejściowe niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3.

Ma to zastosowanie w szczególności do:

a) oddelegowania zadań kontrolnych organom kontroli określonych w art. 5, w przypadku gdy organy kontroli funkcjonowały już przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia;

b) wszelkich zmian w odniesieniu do standardów określonych w art. 12 ust. 2;

c) niezgodności określonych w art. 28 które powodują zwiększenie wydatków dodatkowych urzędowych kontroli;

d) wydatków poniesionych na podstawie art. 54;

e) zasad dotyczących analiz mikrobiologicznych, fizycznych i/lub chemicznych w urzędowych kontrolach, w szczególności w przypadku podejrzewania zagrożenia oraz zawierających nadzór bezpieczeństwa produktu przywożonego z państw trzecich;

f) definiowania jaką paszę uważa się za paszę pochodzenia zwierzęcego do celów niniejszego rozporządzenia.

2. W celu uwzględnienia szczególnego charakteru rozporządzeń (EWG) nr 2092/91, (EWG) nr 2081/92 i (EWG) nr 2082/92, szczególne środki przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 62 ust. 3 mogą przewidywać niezbędne odstępstwa od obowiązku dostosowania się do zasad ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 64

Zmiany w załącznikach oraz odniesienia do Europejskich standardów

Zgodnie z procedurą, określoną w art. 62 ust. 3:

1) załączniki do niniejszego rozporządzenia mogą być uaktualniane, z wyjątkiem załącznika I, załącznika IV i załącznika V, bez uszczerbku dla przepisów art. 27 ust. 3, w szczególności w celu uwzględnienia zmian administracyjnych oraz postępu naukowego i/lub technologicznego;

2) odniesienia do Europejskich Standardów określonych w niniejszym rozporządzeniu mogą być uaktualniane, w przypadku gdy CEN zmienia te odniesienia.

Artykuł 65

Sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady

1. Komisja, najpóźniej do dnia 20 maja 2007 r., składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Sprawozdanie zawiera, w szczególności, przegląd doświadczeń uzyskanych podczas stosowania niniejszego rozporządzenia oraz rozpatruje w szczególności następujące kwestie:

a) ponownej oceny zakresu, w odniesieniu do zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;

b) zapewnienia, że inne sektory przyczyniają się do finansowania urzędowych kontroli poprzez rozszerzenie wykazu działalności określonego w załączniku IV, sekcja A oraz w załączniku V, sekcja A,

▼B

biorąc pod uwagę w szczególności wpływ na prawodawstwo higieny paszowej i żywnościowej Wspólnoty po jego przyjęciu;

c) ustanowienia uaktualnionych stawek minimalnych dla opłat określonych w załączniku IV, sekcja B oraz w załączniku V, sekcja B, biorąc pod uwagę w szczególności czynniki ryzyka.

3. Komisja, gdy jest to właściwe, współtworzy sprawozdanie w drodze właściwych wniosków.

Artykuł 66

Wspólnotowe wsparcie finansowe

1. Każdego roku w ramach procedury budżetowej zatwierdzane są wkłady finansowe na:

a) wydatki związane z podróżami i dietami, które eksperci Państw Członkowskich ponoszą wskutek powołania ich przez Komisję do udzielania pomocy swoim ekspertom jak przewidziano w art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 1;

b) szkolenia personelu przeprowadzającego kontrole przewidziane w art. 51;

c) finansowanie pozostałych środków niezbędnyh do zapewnienia stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Środki określone w ustępie 1 lit. c) zawierają w szczególności organizowanie konferencji, tworzenia baz danych, ogłaszania informacji, organizowania badań oraz organizowania posiedzeń w celu przygotowania sesji Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

3. Wsparcie techniczne i finansowe ze Wspólnoty dla organizowania działań określonych w art. 50 może zostać przyznane w granicach środków finansowych i ludzkich dostępnych Komisji.

TYTUŁ X:

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 67

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Jednakże art. 27 i 28 stosuje się od dnia 1 stycznia 2007.

▼M2

ZAŁĄCZNIK I

TERYTORIA OKREŚLONE W ART. 2 UST. 15

1. Terytorium Królestwa Belgii.
2. Terytorium Republiki Bułgarii.
3. Terytorium Królestwa Danii z wyjątkiem Wysp Owczych oraz Grenlandii.
4. Terytorium Republiki Federalnej Niemiec.
5. Terytorium Republiki Greckiej.
6. Terytorium Królestwa Hiszpanii z wyjątkiem Ceuty i Melilli.
7. Terytorium Republiki Francuskiej.
8. Terytorium Irlandii.
9. Terytorium Republiki Włoskiej.
10. Terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga.
11. Terytorium Królestwa Niderlandów w Europie.
12. Terytorium Republiki Austrii.
13. Terytorium Republiki Portugalskiej.
14. Terytorium Rumunii.
15. Terytorium Republiki Finlandii.
16. Terytorium Królestwa Szwecji.
17. Terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

WŁAŚCIWE WŁADZE

Rozdział I: Przedmiot szkolenia personelu przeprowadzającego urzędowe kontrole

1. Różne techniki kontrolne, takie jak audyt, pobieranie próbek i inspekcja
2. Procedury kontroli
3. Prawo paszowe i żywnościowe
4. Różne etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji oraz ewentualne zagrożenia dla zdrowia ludzi, a tam gdzie jest to stosowne dla zdrowia zwierząt, roślin i dla środowiska
5. Ocena niezgodności z prawem paszowym i żywnościowym
6. Zagrożenia w produkcji pasz dla zwierząt i żywności
7. Ocena stosowania procedur HACCP
8. Systemy zarządzania takie jak programy gwarancji jakości, które przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe stosują oraz ocena tych systemów w zakresie, w jakim sa one właściwe dla wymagań prawa paszowego i żywnościowego
9. Systemy certyfikacji urzędowej
10. Awaryjne rozwiązania dotyczące zagrożeń, łącznie z łącznością między Państwami Członkowskimi a Komisją
11. Postępowania sądowe i skutki kontroli urzędowych
12. Badanie pisemnych dokumentów oraz innych zapisów, łącznie z tymi odnoszącymi się do kontroli biegłości, akredytacji i oceny ryzyka, które mogą być odpowiednie do oceny zgodności z prawem paszowym i żywnościowym. Może to również obejmować aspekty finansowe i handlowe
13. Wszelkie inne dziedziny, w tym zdrowie zwierząt i ich dobrostan, niezbędne do zapewnienia, aby kontrole urzędowe były przeprowadzane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem

ROZDZIAŁ II: DZIEDZINY DOTYCZĄCE PROCEDUR KONTROLNYCH

1. Organizacja właściwego organu oraz stosunki pomiędzy właściwymi władzami centralnymi a władzami, na rzecz których delegowano zadania w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych
2. Stosunki pomiędzy właściwymi władzami a organami kontrolnymi na rzecz których delegowano zadania związane z kontrolami urzędowymi
3. Sprawozdanie dotyczące celów jakie mają być osiągnięte
4. Zadania, funkcje i obowiązki pracowników
5. Procedury pobierania próbek, metody i techniki kontroli, interpretacja wyników i podjętych w następstwie decyzji
6. Programy monitoringu i nadzoru
7. pomoc wzajemna w przypadku gdy kontrole urzędowe wymagają podjęcia działań przez więcej niż jedno Państwo Członkowskie
8. Działania, które należy podjąć w następstwie kontroli urzędowych
9. Współpraca z innymi służbami lub departamentami mającymi odpowiednie obowiązki
10. Sprawdzenie stosowności metod pobierania próbek, metod analiz oraz testów wykrywających
11. Wszelkie inne działania lub informacje niezbędne do efektywnego funkcjonowania kontroli urzędowych.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

CHARAKTERYSTYKA METOD ANALIZY

1. Metody analizy powinny być schrakteryzowane przy wykorzystaniu następujacych kryteriów:

   a) dokładność;

   b) możliwość stosowania (zakres formy i koncentracji);

   c) limit wykrywania;

   d) limit oznaczenia;

   e) precyzja;

   f) powtarzalność;

   g) odtwarzalność;

   h) regeneracja;

   i) selektywność;

   j) czułość;

   k) liniowość;

   l) niepewność pomiarów;

   m) inne kryteria, które mogą być wybrane zgodnie z wymaganiami.

2. Wielkości precyzji określone w pkt 1 lit. e) są uzyskiwane ze wspólnego badania, które przeprowadzono zgodnie z międzynarodowo uznanym protokołem w sprawie wspólnych badań (np. ISO 5725:1994 lub Międzynarodowy Zharmonizowany Protokół IUPAC) lub, w przypadku gdy warunki metod analitycznych zostały ustalone, wielkości precyzji są oparte na kryteriach badania zgodności. Wielkości powtarzalności i odtwarzalności są wyrażone w międzynarodowo uznanej formie (np. 95 % przedziału zaufania, jak określono przez ISO 5725:1994 lub IUPAC). Wyniki wspólnego badania zostają opublikowane lub są dostępne nieodpłatnie.

3. Metody analizy stosowane jednolicie do różnych grup towarów powinny mieć pierwszeństwo przed metodami stosowanymi jedynie do poszczególnych towarów.

4. W sytuacjach gdy metody analizy mogą być zatwierdzone jedynie w ramach jednego laboratorium, powinny być one zatwierdzone zgodnie z np. Zharmonizowanymi Wytycznymi IUPAC lub gdy warunki metod analitycznych zostały ustalone, powinny opierać się na kryteriach badania zgodności.

5. Metody analizy przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być zredagowane w układzie standardowym dla metod analizy zalecanych przez ISO.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

DZIAŁANIA I MINIMALNE STAWKI OPŁAT I NALEŻNOŚCI ZWIĄZANE Z KONTROLAMI URZĘDOWYMI W ODNIESIENIU DO ZAKŁADÓW WSPÓLNOTOWYCH

SEKCJA A: DZIAŁANIA

1. Działania objęte dyrektywami 89/662/EWG, 90/425/EWG, 93/119/WE oraz 96/23/WE, w odniesieniu do których Państwa Członkowskie obecnie pobierają opłaty na podstawie dyrektywy 85/73/EWG

2. Zatwierdzenie zakładów paszowych

SEKCJA B: STAWKI MINIMALNE

Państwa Członkowskie pobierają w odniesieniu do kontroli dotyczących następującego wykazu produktów, przynajmniej stawki minimalne odpowiadające opłatom i należnościom.

ROZDZIAŁ I

STAWKI MINIMALNE DLA OPŁAT I NALEŻNOŚCI MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO INSPEKCJI W UBOJNI

a)	wołowina	
	— dorosłe zwierzęta:	5 EUR/zwierzę
	— młode zwierzęta:	2 EUR/zwierzę
b)	zwierzęta nieparzystokopytne oraz zwierzęta z rodziny koniowatych:	3 EUR/zwierzę
c)	wieprzowina: zwierzęta o wadze tuszy	
	— poniżej 25 kg:	0,5 EUR/zwierzę
	— równej lub wyższej niż 25 kg:	1 EUR/zwierzę
d)	mięso baranie i mięso kozie: zwierzęta o wadze tuszy	
	— poniżej 12 kg:	0,15 EUR/zwierzę
	— równej lub wyższej niż 12 kg:	0,25 EUR/zwierzę
e)	mięso drobiowe	
	— drób *genus Gallus* oraz perliczka:	0,005 EUR/zwierzę
	— kaczki i gęsi:	0,01 EUR/zwierzę
	— indyki:	0,025 EUR/zwierzę
	— hodowlane mięso królicze:	0,005 EUR/zwierzę

ROZDZIAŁ II

STAWKI MINIMALNE DLA OPŁAT I NALEŻNOŚCI MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO KONTROLI ZAKŁADÓW ROZBIORU MIĘSA

Za tonę mięsa:

— wołowina, cielęcina, wieprzowina, zwierzęta nieparzystokopytne/zwierzęta z rodziny koniowatych, mięso baranie i mięso kozie:	2 EUR
— drób and hodowlane mięso królicze:	1,5 EUR
— mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka i zwierząt łownych:	
— drobne ptaki łowne i lądowe łowne:	1,5 EUR
— mięso ptaków bezgrzebieniowych (struś, emu):	3 EUR

▼B

— knury i przeżuwacze: 2 EUR

ROZDZIAŁ III

STAWKI MINIMALNE DLA OPŁAT I NALEŻNOŚCI MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO ZAKŁADÓW PRZETWÓRSTWA DZIDZYZNY

a) drobne ptaki łowne: 0,005 EUR/zwierzę

b) drobne lądowe łowne: 0,01 EUR/zwierzę

c) ptaki bezgrzebieniowe: 0,5 EUR/zwierzę

d) ssaki lądowe:

— knur: 1,5 EUR/zwierzę

— przeżuwacze: 0,5 EUR/zwierzę

ROZDZIAŁ IV

STAWKI MINIMALNE DLA OPŁAT I NALEŻNOŚCI MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO PRODUKCJI MLECZNEJ

— 1 EUR za 30 ton

oraz

— 0,5 EUR za 1 tonę, później

ROZDZIAŁ V

STAWKI MINIMALNE DLA OPŁAT I NALEŻNOŚCI MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO PRODUKCJI ORAZ WPROWADZANIA DO OBROTU PRODUKTÓW RYBOŁÓWSTWA I AKWAKULTURY

a) pierwsze wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury:

— 1 EUR/tona dla pierwszych 50 ton w miesiącu;

— 0,5 EUR/tona, później.

b) pierwsza sprzedaż na rynku rybnym

— 0,5 EUR/tona dla pierwszych 50 ton w miesiącu;

— 0,25 EUR/tona, później.

c) pierwsza sprzedaż w przypadku braku lub niedostatecznej gradacji świeżości i/lub rozmiary zgodnie z rozporządzeniami (EWG) nr 103/76 i (EWG) nr 104/76:

— 1 EUR/tona dla pierwszych 50 ton w miesiącu;

— 0,5 EUR/tona, później.

Opłaty pobrane od gatunków określonych w załączniku II do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3703/85 nie mogą przekroczyć EUR 50 za przesyłkę.

Państwa Członkowskie będą pobierały 0,5 EUR/tona w odniesieniu do przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

DZIAŁANIA I MINIMALNE STAWKI OPŁAT I NALEŻNOŚCI ZWIĄZANE Z KONTROLAMI URZĘDOWYMI TOWARÓW I ŻYWYCH ZWIERZĄT WPROWADZONYCH DO WSPÓLNOTY

SEKCJA A: DZIAŁANIA LUB KONTROLE

Działania objęte dyrektywami 97/78/WE oraz 91/496/EWG w odniesieniu do których Państwa Członkowskie obecnie pobierają opłaty na podstawie dyrektywy 85/73/EWG.

SEKCJA B: OPŁATY LUB NALEZNOŚCI

ROZDZIAŁ I:

Opłaty mające zastosowanie do przywożonego mięsa

Minimalne stawki opłat za kontrolę urzędową przywozu przesyłki mięsa są ustalone na:

— 5 5 EUR za przesyłkę, do sześciu ton,

oraz

— 9 EUR za tonę, do 46 ton, później

lub

— 420 EUR za przesyłkę, powyżej 46 ton.

ROZDZIAŁ II

OPŁATY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZYWOŻONYCH PRODUKTÓW RYBOŁÓWSTWA

1. Minimalne stawki opłat za kontrolę urzędową przywozu przesyłki produktów rybołówstwa są ustalone na:

   — 5 5 EUR za przesyłkę, do sześciu ton,

   oraz

   — 9 EUR za tonę, do 46 ton, później

   lub

   — 420 EUR za przesyłkę, powyżej 46 ton.

2. Powyższa kwota w odniesieniu do kontroli urzędowej przywozu przesyłki produktów rybołówstwa, transportowanych luzem wynosi:

   — 600 EUR za statek, z ładunkiem produktów rybołówstwa do 500 ton,

   — 1 200 EUR za statek, z ładunkiem produktów rybołówstwa do 1 000 ton,

   — 2 400 EUR za statek, z ładunkiem produktów rybołówstwa do 2 000 ton,

   — 3 600 EUR za statek, z ładunkiem produktów rybołówstwa większym niż 2 000 ton.

3. W przypadku produktów rybołówstwa złowionych w ich środowisku naturalnym bezpośredni wyładowanych przez statek rybacki pływający pod banderą państwa trzeciego, przepisy ustanowione w załączniku IV, sekcja B, rozdział V, lit. a) mają zastosowanie.

ROZDZIAŁ III

OPŁATY I NALEŻNOŚCI MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRODUKTÓW MIĘSNYCH, MIĘSA DROBIOWEGO, MIĘSA ZWIERZĄT ŁOWNYCH, MIĘSA KRÓLICZEGO, MIĘSA ZWIERZĄT DZIKICH UTRZYMYWANYCH PRZEZ CZŁOWIEKA, PRODUKTÓW UBOCZNYCH ORAZ PASZ POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

1. Minimalne stawki opłat za kontrolę urzędową przywozu przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż produkty wymienione w rozdziałach I i II lub przesyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego albo przesyłki pasz są ustalone na:

   — 5 5 EUR za przesyłkę, do sześciu ton,

▼B

oraz

— 9 EUR za tonę, do 46 ton, później

lub

— 420 EUR za przesyłkę, powyżej 46 ton.

2. Powyższa kwota w odniesieniu do kontroli urzędowej przywozu przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż produkty wymienione w rozdziałach I i II lub przesyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego albo przesyłki pasz transportowanych luzem wynosi:

— 600 EUR za statek z ładunkiem produktów rybołówstwa do 500 ton,

— 1 200 EUR za statek z ładunkiem produktów rybołówstwa do 1 000 ton,

— 2 400 EUR za statek z ładunkiem produktów rybołówstwa do 2 000 ton,

— 3 600 EUR za statek z ładunkiem produktów rybołówstwa większym niż 2 000 ton.

ROZDZIAŁ IV

OPŁATY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO TRANZYTU PRZEZ WSPÓLNOTĘ TOWARÓW I ŻYWYCH ZWIERZĄT

Kwota opłaty lub należności w odniesieniu do kontroli urzędowej tranzytu towarów i żywych zwierząt przez Wspólnotę jest ustalona na minimalnym poziomie 30 EUR, powiększoną o 20 EUR za kwadrans w odniesieniu do każdego pracownika zaangażowanego w kontrole.

ROZDZIAŁ V

OPŁATY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZYZOŻONYCH ŻYWYCH ZWIERZĄT

1. Opłata za kontrolę urzędową przywozu przesyłki żywych zwierząt jest ustalona:

   a) dla bydła, zwierząt z rodziny koniowatych, świń, owiec, kóz, drobiu, królików drobnych ptaków łownych lub lądowych łownych i następujących ssaków lądowych: dzikich knurów oraz przeżuwaczy, na:

      — 55 EUR za przesyłkę, do sześciu ton,

      oraz

      — 9 EUR za tonę, do 46 ton, później

      lub

      — 420 EUR za przesyłkę, powyżej 46 ton.

   b) dla zwierząt innych gatunków na rzeczywisty koszt inspekcji, wyrażony albo na zwierzę albo na tonę przywożoną, na:

      — 55 EUR za przesyłkę, do 46 ton,

      lub

      — 420 EUR za przesyłkę, powyżej 46 ton,

      Zgodnie z brzmieniem to minimum nie ma zastosowania do przywozu gatunków określonych w decyzji Komisji 92/432/EWG.

2. Na wniosek Państwa Członkowskiego, towarzyszące właściwym dokumentom uzupełniającym oraz zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 dyrektywy 89/662/EWG, niższy poziom opłat może być stosowany do przywozu z niektórych państw trzecich.

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

KRYTERIA KTÓRE NALEŻY UWZGLĘDNIĆ PRZU OBLICZANIU OPŁAT

1. Wynagrodzenia pracowników zaangażowanych w kontrole urzędowe
2. Koszty dotyczące pracowników zaangażowanych w kontrole urzędowe, w tym urzędzenia, narzędzia, wyposażenie, szkolenie, koszty podróży i związane z podróżą
3. Koszty analizy laboratoryjnej i pobierania próbek

▼M1

ZAŁĄCZNIK VII

WSPÓLNOTOWE LABORATORIA REFERENCYJNE

I. **Wspólnotowe laboratoria referencyjne ds. pasz i żywności**

1. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. mleka i przetworów mlecznych

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Francja

2. Wspólnotowe laboratoria referencyjne ds. analizy i badań chorób odzwierzęcych (salmonelli)

   Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
   3720 BA Bilthoven
   Niderlandy

3. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. monitorowania morskich biotoksyn

   Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)
   E-36200 Vigo
   Hiszpania

4. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. monitorowania wirusowego i bakteriologicznego skażenia małż

   The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS)
   Weymouth
   Dorset DT4 8UB
   Zjednoczone Królestwo

5. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. *Listeria monocytogenes*

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Francja

6. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. gronkowców koagulazododatnich, w tym *Staphylococccus aureus*

   AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
   F-94700 Maisons-Alfort
   Francja

7. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. *Escherichia coli*, w tym werotoksycznych szczepów *E. Coli* (VTEC)

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Włochy

8. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. *Campylobacter*

   Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
   S-751 89 Uppsala
   Szwecja

9. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. pasożytów (zwłaszcza włosienia, tasiemca bąblowcowego i *Anisakis*)

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)
   I-00161 Roma
   Włochy

10. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. oporności na antybiotyki

    Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
    DK-1790 København V
    Dania

▼M1

11. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. białek zwierzęcych w paszach

Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)
B-5030 Gembloux
Belgia

12. Wspólnotowe laboratoria referencyjne ds. pozostałości leków weterynaryjnych i zanieczyszczeń w żywności pochodzenia zwierzęcego

a) Dla pozostałości wymienionych w załączniku I grupa A 1–4, grupa B 2 lit. d) i grupa B 3 lit. d) do dyrektywy 96/23/WE

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Niderlandy

b) Dla pozostałości wymienionych w załączniku I grupa B 1 i B 3 lit. e) do dyrektywy 96/23/WE oraz karbadoksu i olaquindoksu

Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants
AFSSA — site de Fougères
BP 90203
Francja

c) Dla pozostałości wymienionych w załączniku I grupa A 5 i grupa B 2 lit. a), b), e) do dyrektywy 96/23/WE

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)
D-12277 Berlin
Niemcy

d) Dla pozostałości wymienionych w załączniku I grupa B 3 lit. c) do dyrektywy 96/23/WE

Instituto Superiore di Sanità
I-00161 Roma
Włochy

13. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE)

Laboratorium określone w załączniku X rozdział B do rozporządzenia (WE) nr 999/2001

The Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Zjednoczone Królestwo

14. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt

Laboratorium określone w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt [1]

Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej

Geel

Belgia

15. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO)

Laboratorium określone w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy [2]

Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej

Ispra

Włochy

---

[1] Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, str. 8).

[2] Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 1.

▼M1

16. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. materiałów przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi

Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej

Ispra

Włochy

17. Wspólnotowe laboratoria referencyjne ds. pozostałości pestycydów

a) Zboża i pasze

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
DK-1790 København V
Dania

b) Żywność pochodzenia zwierzęcego i produkty o wysokiej zawartości tłuszczu

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Niemcy

c) Owoce i warzywa, w tym produkty o wysokiej zawartości wody i kwasów

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)
Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)
LAGV: E-46100 Burjassot-Valencia
PRRG: E-04120 Almería
Hiszpania

d) Metody wykrywania pojedynczych pozostałości

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart
Postfach 1206
D-70702 Fellbach
Niemcy

18. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. metali ciężkich w paszach i żywności

Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej Geel

Geel

Belgia

19. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. mikotoksyn

Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej

Geel

Belgia

20. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA)

Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej

Geel

Belgia

21. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. dioksyn i PCB w paszach i żywności

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg
Postfach 100462
D-79123 Freiburg
Niemcy

▼M1

II. **Wspólnotowe laboratoria referencyjne ds. zdrowia zwierząt i żywych zwierząt**

1. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. klasycznego pomoru świń

   Laboratorium określone w dyrektywie Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń ([1]).

2. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. afrykańskiego pomoru koni

   Laboratorium określone w dyrektywie Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiającej zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni ([2]).

3. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. ptasiej grypy

   Laboratorium określone w dyrektywie Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającej dyrektywę 92/40/EWG ([3]).

4. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. rzekomego pomoru drobiu

   Laboratorium określone w dyrektywie Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu ([4]).

5. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. choroby pęcherzykowej świń

   Laboratorium określone w dyrektywie Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń ([5]).

6. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. chorób ryb

   Laboratorium określone w dyrektywie Rady 93/53/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. wprowadzającej minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb ([6]).

7. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. chorób małż

   Laboratorium określone w dyrektywie Rady 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzającej minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małż ([7]).

8. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. monitorowania skuteczności szczepień przeciwko wściekliźnie

   Laboratorium określone w decyzji Rady 2000/258/WE z dnia 20 marca 2000 r. określającej specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliźnie ([8]).

9. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. choroby niebieskiego języka

   Laboratorium określone w dyrektywie Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającej przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka ([9]).

([1]) Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5. Dyrektywa zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.
([2]) Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
([3]) Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.
([4]) Dz.U. L 260 z 5.9.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.
([5]) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 69. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.
([6]) Dz.U. L 175 z 19.7.1993, str. 23. Dyrektywa zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.
([7]) Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.
([8]) Dz.U. L 79 z 30.3.2000, str. 40. Decyzja zmieniona decyzją Komisji 2003/60/WE (Dz.U. L 23 z 28.1.2003, str. 30).
([9]) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 74.

▼M1

10. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. afrykańskiego pomoru świń

    Laboratorium określone w dyrektywie Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniającej dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń ([1]).

11. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. zootechniki

    Laboratorium określone w decyzji Rady 96/463/WE z dnia 23 lipca 1996 r. wyznaczającej organ referencyjny odpowiedzialny za współpracę w zakresie ujednolicania metod badania i oceny wyników w odniesieniu do czystorasowych zwierząt hodowlanych z gatunku bydła ([2]).

12. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. pryszczycy

    Laboratorium określone w dyrektywie Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG i zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG ([3]).

13. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. brucelozy

    AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses
    F-94700 Maisons-Alfort
    Francja.

▼M3

14. Wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. chorób koni innych niż afrykański pomór koni

    AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses/Laboratoire d'études et de recherche en pathologie équine
    F-94700 Maisons-Alfort
    Francja

([1]) Dz.U. L 192 z 20.7.2002, str. 27. Dyrektywa zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.
([2]) Dz.U. L 192 z 2.8.1996, str. 19.
([3]) Dz.U. L 306 z 22.11.2003, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją Komisji 2005/615/WE (Dz.U. L 213 z 18.8.2005, str. 14).

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

PRZEPISY WYKONAWCZE POZOSTAJĄCE W MOCY NA PODSTAWIE ART. 61

1. Dyrektywa Komisji 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 r. w sprawie wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli pasz.

   a) pierwsza dyrektywa Komisji 71/250/EWG z dnia 15 czerwca 1971 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz ([1]);

   b) druga dyrektywa Komisji 71/393/EWG z dnia 18 listopada 1971 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analiz do celów urzędowej kontroli pasz ([2]);

   c) trzecia dyrektywa Komisji 72/199/EWG z dnia 27 kwietnia 1972 r. ustalająca wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz ([3]);

   d) czwarta dyrektywa Komisji 73/46/EWG z dnia 5 grudnia 1972 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz ([4]);

   e) pierwsza dyrektywa Komisji 76/371/EWG z dnia 1 marca 1976 r. ustanawiająca wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pasz ([5]);

   f) siódma dyrektywa Komisji 76/372/EWG z dnia 1 marca 1976 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz ([6]);

   g) ósma dyrektywa Komisji 78/633/EWG z dnia 15 czerwca 1978 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz ([7]);

   h) dziewiąta dyrektywa Komisji 81/715/EWG z dnia 31 lipca 1981 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz ([8]);

   i) dziesiąta dyrektywa Komisji 84/425/EWG z dnia 25 lipca 1984 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz ([9]);

   j) jedenasta dyrektywa Komisji 93/70/EWG z dnia 28 lipca 1993 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analiz do celów urzędowej kontroli pasz ([10]);

   k) dwunasta dyrektywa Komisji 93/117/EWG z dnia 17 grudnia 1993 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analizy do celów urzędowej kontroli pasz ([11]);

   l) dyrektywa Komisji 98/64/WE z dnia 3 września 1998 r ustanawiająca wspólnotowe metody analiz do oznaczenia aminokwasów, surowych olejów i tłuszczów oraz olaquindoksu w paszach ([12]);

   m) dyrektywa Komisji 2003/126/WE z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie analitycznej metody określania składników pochodzenia zwierzęcego do celów urzędowej kontroli pasz ([13]);

([1]) Dz.U. L 155 z 12.7.1971, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 1999/27/WE (Dz.U. L 118 z 6.5.1999, str. 36).
([2]) Dz.U. L 279 z 20.12.1971, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 98/64/WE (Dz..U. L 257 z 19.9.1998, str. 14).
([3]) Dz.U. L 123 z 29.5.1972, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 1999/79/WE (Dz.U. L 209 z 7.8.1999, str. 23).
([4]) Dz.U. L 83 z 30.3.1973, str.. 21. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 1999/27/WE.
([5]) Dz.U. L 102 z 15.4.1976, str. 1.
([6]) Dz.U. L 102 z 15.4.1976, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 94/14/WE (Dz.U. L 94 z 13.4.1994, str. 30).
([7]) Dz.U. L 206 z 29.7.1978, str. 43. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 84/4/EWG (Dz.U. L 15 z 18.1.1984, str. 28).
([8]) Dz.U. L 257 z 10.9.1981, str. 38.
([9]) Dz.U. L 238 z 6.9.1984, str. 34.
([10]) Dz.U. L 234 z 17.9.1993, str. 17.
([11]) Dz.U. L 329 z 30.12.1993, str. 54.
([12]) Dz.U. L 257 z 19.9.1998, str. 14.
([13]) Dz.U. L 339 z 24.12.2003, str. 78.

▼B

n) dyrektywa Komisji 1999/27/WE z dnia 20 kwietnia 1999 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analiz dotyczących oznaczania amprolium, diklazurilu i karbadoksu w paszach ([1]);

o) dyrektywa Komisji 1999/76/WE z dnia 23 lipca 1999 r. ustanawiająca wspólnotową metodę analizy w celu oznaczania lasalocidu-soli sodowej w paszach ([2]);

p) dyrektywa Komisji 2000/45/WE z dnia 6 lipca 2000 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analizy do celów oznaczania witaminy A, witaminy E i tryptofanu w paszach ([3]);

q) dyrektywa Komisji 2002/70/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiająca wymagania dotyczące określania poziomów dioksyn i dioksynopochodnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w paszach ([4]);

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie dyrektywy Rady 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalającej zasady dotyczące organizacji urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt

Dyrektywa Komisji 98/68/WE z dnia 10 września 1998 r. ustanawiająca dokument wzorcowy określony w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 95/53/WE i niektóre reguły kontroli przy wprowadzaniu do Wspólnoty pasz z państw trzecich ([5]);

([1]) Dz.U. L 118 z 6.5.1999, str. 36.
([2]) Dz.U. L 207 z 6.8.1999, str. 13.
([3]) Dz.U. L 174 z 13.7.2000, str. 32.
([4]) Dz.U. L 209 z 6.8.2002, str. 15.
([5]) Dz.U. L 261 z 24.9.1998, str. 32.